

SVE NAŠE AKTIVNOSTI

RETROSPEKTIVA

HUMANOST
IZNAD
SVEGA

CARTOON NIGHT

JESTE LI VEĆ ČULI ZA NJIH

GDJE SU
BIVŠI
GIMNAZIJALCI

REPORTAŽA
S
EKSKURZIJE

Naše preporuke

KUTAK ZA
"STRANCE"

LOL

ZAŠTO JE PILE
PREŠLO ULICU?

NEKAD

SAD

ŠKOLSKA 2018/2019

„Glavna“ i odgovorna: Dajana Ševaljević

Redakcija:

Milena Šutović,

Lucija Đukić,

Petar Nedić,

Mihailo Jocović,

Anastasija Leovac,

Anđela Božović,

Aleksa Pavlićević,

Anđela Pantović,

Borka Mumović,

Radovan Vojinović,

Snežana Milatović,

Milena Vijadinović

i ostali potpisnici priloga

Tiraž: Za naše uslove – dovoljan

Štampa: LUX PRINT

Sadržaj: Listaj!

Dizajn i prelom: Nemanja

Umjesto uvoda:

- OBRAZOVANJE JE NAJMOĆNIJE ORUŽJE KOJE MOŽETE UPOTRIJEBITI DA PROMIJENITE SVET. – Nelson Mandela
- Čovjek koji ne čita dobre knjige nema nikakve prednosti nad čovjekom koji ih uopšte ne zna čitati. – [Mark Tven](#)
- **NADE OBRAZOVANIH JAČE SU OD BOGATSTVA NEUKIH.** – [Demokrit](#)
- *Genije bez obrazovanja je kao srebro u rudniku.* – [Bendžamin Frenklin](#)
- **Formalno obrazovanje će vam omogućiti normalan život. Samostalno obrazovanje će vam donijeti bogatstvo.** – [Džim Ron](#)
- **Obrazovanje je skupo, ali je neznanje još skuplje.** – [Klaus Moser](#)
- *Svako ko prestane učiti je star, bilo da ima dvadeset ili osamdeset godina.* – [Henri Ford](#)
- NIKAD NIJESAM NIŠTA NAUČIO PRIČANJEM, NEGO POSTAVLJANJEM PITANJA. – [Lu Holc](#)
- **Obrazovanje se ne sastoji od toga koliko ste zapamtili ili koliko znate. Sastoji se od toga da razlikujete koliko znate, a koliko ne.** – [Anatol Frans](#)
- **UČENJE JE KAO VESLANJE UZVODNO, ČIM SE PRESTANE, ODMAH SE KREĆE NAZAD.** – [Lao Ce](#)
- **JUČE SAM BIO PAMETAN. STOGA SAM ŽELEO MIJENJATI SVIJET. DANAS SAM MUDAR. STOGA MIJENJAM SEBE.** – [Šri Činmoj](#)

Ispravka: U proslom broju greskom je otkucana skolska 2018/19

Obilježen Dan škole

Od svega pomalo

Povodom 105. godišnjice rada naše Gimnazije, u školskom holu obilježen je taj datum na dosad neuobičajen način. Bez svečanih sjednica i dugih govora, gimnazijalci i njihovi profesori odlučili su da se predstave produktima svog rada iz različitih sfera interesovanja. Od muzike preko video i pano prezentacija, malog šahovskog turnira, projekata rađenih na časovima do slikarske izložbe.

Zahvaljujući velikom trudu svih, i učenika i profesora, programu, koji je počeo u 18 časova, prisustvovali su brojni roditelji i učenici kao i profesori i školska uprava.

Svečanost je otvorena muzičkim programom solista i hora Gimnazije. Priliku da uljepšaju ovaj događaj imali su i naši drugari-recitatori, koji su za ovu priliku napravili izbor svojih, kao i čuvenih antologijskih pjesama. Nakon otvaranja prezentovani su radovi učenika postignuti u prethodnom periodu na školskim radionicama iz biologije, fizike, matematike, engleskog i crnogorskog jezika...

Hol je bio ispunjen temama iz nauke i umjetnosti: ručno pravljenim rekvizitima iz biologije, originalno osmišljenim zbkama sa omiljenim poetskim vizuelnim dnevnicima čitanja, matematičkim „presjekom“ i veoma interesantnim slikarskim radovima. Naročito umijeće pokazali su učenici izradom maketa poznatih građevina iz različitih historijskih perioda. Učenici IV-8 osmislili su mali šahovski turnir na kojem ni profesori- učesnici nijesu mogli nadmudriti nadarene šahiste. Naravno, sve ove aktivnosti ispratila je Televizija Nikšić.

Mihailo Jocović, Nikola Damjanović III-2

Potruga za pravima mladih

U sklopu obilježavanja Međunarodnog dana mladih, u Nikšiću je 6. septembra organizovana „Potraga za pravima mladih“. Takmičenje je organizovala Inicijativa mladih za ljudska prava (Youth Initiative For Human Rights- YiHR) uz saradnju sa lokalnim organizacijama koje su podržale ovo takmičenje i bile Info tačke (Centar za romske inicijative, NVO Agencija za lokalnu demokratiju-ALD Nikšić, Ekološki pokret-Ozon, SOS telefon za žene i djecu žrtve nasilja, Omladinski klub Nikšić, Defendologija i Crveni krst Nikšić).

Svrha pomenutog takmičenja je u: upoznavanju učenika sa konceptom ljudskih prava, te poštovanjem istih; njihovom međusobnom upoznavanju; kontaktu sa institucijama i organizacijama i njihovim poljima rada; razvijanju timskog rada i rješavanja zadataka; poboljšanju komunikacije i slično, a sve kroz interaktivan i interesantan metod učenja.

Na takmičenju je učestvovalo pet ekipa. Prva ekipa koja je stigla na cilj je „Pioniri“ iz JU Srednja ekonomsko - ugostiteljska škola Nikšić (Učenici Igor Bezmarević, Marija Raičević, Ana Lješković i prof. Olivera Lučić). Drugoplasirana je „Perspektiva“ iz JU Gimnazija „Stojan Cerović“ (učenici Sofija Đukanović, Radovan Vojinović, Petar Nedić i prof. Marija Lazarević) i trećeplasirana je „Martin Luter King“, takođe iz JU Gimnazija „Stojan Cerović“ (učenici: Lucija Đukić, Milena Šutović, Aleksa Pavličević i prof. Ivana Mijušković). Nagrada za prve tri ekipe je bila studijska posjeta institucijama i organizacijama za ljudska prava u Podgorici, gdje su učenici imali priliku da se upoznaju sa njihovim aktivnostima.

Projekat Obilježavanje Međunarodnog dana mladih sprovodi se u cilju podizanja svijesti mladih o važnosti njihovog učešća u radu institucija i organizacija iz oblasti zapošljavanja; obrazovanja; donošenja odluka, razvoja zajednice i kreiranju i sprovođenju politike; zdravlja; kulture i omladinske politike.

Petar Nedić III-3

Učenički parlament Gimnazije je tijelo koje već nekoliko godina svojim radom i aktivnostima pokušava da poboljša boravak učenika u školi, njihovu edukaciju, kao i da predstavlja sponu između učenika i profesora u njihovoj saradnji.

Nakon dvije uspješne godine rada, došlo je do promjene „rukovodećeg kadra“ parlamenta. Za predsjednika je izabran učenik trećeg razred Nikola Spaić, pomoćnikje Nađa Mirković, a zapisničar Lucija Filipović.

I pored odlaska starih i dolaska novih članova, na početak rada se nije dugo čekalo, pa je tako prvi sastanak održan već u septembru. Tada su postavljeni ciljevi i određen plan rada za 2018/19.godinu.

Na vrhu liste ove godine našli su se do sada već tradicionalni događaji: maskenbal, ukrašavanje školskog enterijera povodom novogodišnjih praznika, organizovanje sportskih takmičenja, kao i planiranje obilježavanja dana koji su važni za učenike i mlade širom svijeta.

Učeničkom parlamentu, novom rukovodstvu i novim članovima želimo mnogo sreće i uspješnosti u daljem radu!

Radovan Vojinović III-3

Motivacije i priznanja nikad dosta

Za odličan pet

Ove (2018) godine Ministarstvo prosvjete se odlučilo na jedan veoma napredan korak. Naime, raspisan je javni konkurs za dodjelu nagrada talentovanim učenicima i uspješnim nastavnicima iz Fonda za kvalitet i talente, koji je osnovan prošlogodišnjom obrazovnom reformom. Na konkurs je stiglo oko hiljadu dvjesta prijava.

Prijavljeni su podijeljeni u tri kategorije: učenici i nastavnici osnovnih (šesti, sedmi, osmi i deveti razred), srednjih i umjetničkih škola. Nagrade je dobilo oko petsto učenika i nastavnika iz dvadeset tri opštine, a prosječna suma iznosila je 1000 eura.

Odluka o nagrađenim učenicima donosila se na osnovu opšteg uspjeha u prethodnoj školskoj godini, osvojenog jednog od prvih pet mjesta na državnim i međunarodnim takmičenjima. Takođe su bodovani i diploma „Luča“ stečena u osnovnoj školi, aktivno članstvo u Učeničkom parlamentu, te vannastavnim aktivnostima. Što se profesora tiče, vrednovani su mentorstvo dobitnicima nagrada, specijalizacija, autorstvo ili koautorstvo udžbenika...

Uručivanje nagrada održano je na svečanosti u podgoričkoj Gimnaziji „Slobodan Škerović“. Nagrade su uručivali ministar prosvjete, gospodin Damir Šehović, kao i profesor doktor Ljubiša Stanković, predsjednik komisije.

Tokom svečanosti, ministar se obratio prisutnima: ...“Odavde šaljemo poruku svima da vaš trud ova država cijeni, da vaše napore vrednuje. I što je najvažnije da se vašim rezultatima diči...”

Mihailo Jocović III-2

Šta je SAVJET RODITELJA?

Zajedno do upjeha

Savjet roditelja je jedan od veoma važnih elemenata rada naše škole. Formiran je radi uspješne saradnje roditelja i škole. Raznovrsne teme razmatraju se na sastancima Savjeta, ali neke od ključnih jesu: analiza uspjeha i vladanja učenika, odnosa učenika prema svojim obavezama, kao i pitanja koja se odnose na poboljšanje uslova rada škole. Na sastancima se još razmatraju i prigovori učesnika u nastavnom procesu, prije svega roditelja i učenika. Takođe, Savjet omogućava dobro saradnju lokalne zajednice sa školom, što, u principu, pospješuje stvaranje kvalitetnijih uslova za rad škole.

Tako je na papiru, ali kako je to u praksi!

Zamolili smo članicu Savjeta gospođu Borku Kljajević, izabranu početkom ove školske godine, da nam opiše svoja iskustva.

Njeni utisci, kao i utisci roditelja koji su prisustvovali sastancima, uglavnom su pozitivni, mada se očekuje bolja saradnja na relaciji škola-roditelji-učenici. Smatra da će roditelji biti bolje informisani o svim bitnim pitanjima iz života i rada škole, kao i o eventualnim problemima sa kojima se učenici mogu susresti u školi. Ono što je za pohvalu jeste da se veliki broj roditelja redovno odaziva na pozive za sastanke. Sastanci se odvijaju u jednoj prijatnoj, mirnoj atmosferi. Savjet, kako i dolikuje, ima svog predsjednika. Na nekoliko prethodnih sastanaka govorilo se, između ostalog, i o predstojećoj ekskurziji za maturante naše škole. Cilj Savjeta roditelja jeste da problemima pristupa iz ugla pravih diplomata i da se normalnom komunikacijom riješi sve ono paipšto može predstavljati prepreku za učenike Gimnazije, zaključuje gospođa Borka.

S obzrom na to da je gospođa Borka „novajlija“ u Savjetu, nije upoznata sa prethodnim aktivnostima, ali vjeruje da će ih u narednom periodu sigurno biti mnogo.

Anđela Pantović III-3

Evropski dan jezika i Međunarodni dan mira „Pravo na mir – 70 godina Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima“ u Gimnaziji se 26. septembra 2018. obilježio različitim aktivnostima. U prijedpodnevnoj smjeni, za učenike I i III razreda, upriličen je muzičko-recitatorski program. Svaka riječ i svaki stih upućivali su na mir, toleranciju i ljubav.

Nastupom su učenici predstavili jezike koje izučavaju u školi a koje su pripremili sa svojim profesorima. Recitaciju na francuskom jeziku imale su Majda Trubljanin i Daša Vulcanović, a na njemačkom Daniel Aleksić i Danica Đurđić. Italijansku kulturu kroz plesni nastup predstavila je Marija Bjelica. Milica Popović, Anđela Pantović, Lena Bjelica približile su nam ljepote ruskog, a kroz muziku i riječ Matija Grubač, Milica Četković i Teodora Ilić engleskog jezika.

Draž mudrosti latinskog jezika iskazana je nezaobilaznim sentencama, a njih su govorile Ivana Živković, Anđela Božović i Milena Vujadinović. Poruke mira i ljubavi uputila je i naša učenica Garri-do Moreno Maria de Nazaret na svom maternjem jeziku – špans-

kom. Naravno, i na maternjim jezicima našeg prostora mir suštinski isto znači, pa su takve poruke naših pjesnika, ojevkovječene u stihovima, govorili Milutin Kankaraš, Gorana Muškić, Sara Škuletić, Mikica Mirković i Ljubica Mirković.

U osmišljavanju i izboru sadržaja sa svojim učenicima radile su profesorice: Žaneta Andrijašević, Nevenka Obradović, Vesna Vuković, Tanja Bojić, Olja Vukotić, Ana Samardžić, Ana Radulović, Aleksandra Vulcanović Đurković i Marija Krstajić.

Učenici drugog razreda obilježili su ovaj dan učešćem na radionici „Trka za prava“, koju su realizovale prof. Nada Nenezić i pedagoškinja Marica Ognjenović. Kroz radioničarski rad učenici su

upoznati sa sadržajem Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, istorijskom retrospektivom iste, imali su priliku da timski rade i razgovaraju o ljudskim pravima.

Pripremila: mr Marica Ognjenović

Sjećanje na Komitski pokret

U sali Nikšićkog pozorišta članovi istorijske sekcije naše škole, uz pomoć i sugestije svojih profesora, održali su javni čas na temu "Komitski pokret u Crnoj Gori", a u susret otvaranju Spomenika crnogorskim patriotama u Nikšiću, te stogodišnjici Božićnog ustanka.

Javni čas su osmislili profesori Vesna Vučić, Marija Vujošević, Dragana Raičević i Zvonko Femić, a realizovali učenici: Milutin Kankaraš, Milica Četković, Anđela Pantović, Tijana Draganić, Martina Miković i Aleksa Pavličević. Publika je svojim reakcijama, od gromoglasnih aplauza, suza, do iskrenih čestitki na kraju časa pokazala da se dvomjesečni trud učenika i profesora isplatio. Organizaciju javnog časa pomogli su Nikšićko pozorište i UBNOR i antifašisti Nikšića.

Cilj časa je bio da se približi i osvjetli jedan period crnogorske prošlosti koji je bio marginalizovan, o kojem se nije govorilo čitav jedan vijek. Očuvanje nasljeđa komitskog pokreta, njegovo vrednovanje i izučavanje u istorijskom i u kontekstu savremene Crne Gore, dužnost je prema sadašnjim i budućim generacijama. Ovo je posebno važno u kontekstu unutarcrnogorskog pomirenja, ali i potrebe očuvanja nacionalnog i kulturnog i identiteta u procesu integracija u Evropsku uniju. Komitsko stradanje je svjedočanstvo da istina i Pravda uvijek nađu put. I nauk, da sila ne može zaustaviti uzvišene ideje koje se temelje na zajedništvu, časti, jedinstvu, miru među narodom u Crnoj Gori. Mir može doći kao prirodna posljedica univerzalnog prosvjetljenja kada se kao društvo budemo humano okrenuli čovjeku i njegovim potrebama u kojem neće biti nezdravih ideologija koje usporavaju duhovni i prosperitet i unazađuju civilizacijski razvitak društva.

Aleksa Pavličević III-1

Budućnost pripada onima koji se najdalje i najduže sjećaju prošlosti.

Ko su Cerović, Bukvić i Kesler?

Ponekad se čini da se neka pitanja ne postavljaju. Da nema potrebe. Da se podrazumijeva. Kako se lako prevarimo. Iz Gimnazije „Stojan Cerović“ izašle su generacije i generacije a da nijesmo sigurno da li su znali ko je čovjek čije ime nosi naša škola. Poslijeratne generacije su sigurno znale sve o njemu. Kako vrijeme odmiče.

Preko 1 000 đaka svakog dana prođe Gimnazijom „Stojan Cerović“. Prošetah i ja (od prvog do četvrtog) vođena znatiželjom. Priupitah jedan broj svojih drugara da li znaju ko su Cerović, Bukvić i Kesler. Iako nijesam profesionalni statističar, iako znam da broj upitanih možda i nije relevantan, ne mogu se otrgnuti utisku da procenat do kojeg sam došla ne bi bio identičan. Naime, samo 10% ispitanih zna ko je bio Stojan Cerović.

Čija je to krivica? Neinformisanih đaka ili možda, ipak, profesora? Kako god!

Pa, malo podsjećanja nikom neće škoditi:

Prvi direktor naše škole bio je Mihailo Bukvić, profesor slavistike, direktor Cetinjske i Podgoričke gimnazije. Na svojoj dužnosti bio do 1917.

Nikola Kesler bio je direktor Gimnazije deset godina, do 1932. I značajno doprinio uspješnom radu.

A čuveni Stojan Cerović – profesor i urednik lista „Slobodna misao“. Umire 1943. od povreda zadobijenih u bici na Neretvi. Škola je ime po ovom velikanu dobila nakon prekida predavanja zbog Drugog svjetskog rata, 19. februara 1945. godine.

„Stojan Cerović je naša škola“ – jedan je od datih odgovora. Pa, dobro. Bar znamo koju školu pohađamo!

Anđela Pantović III-3

Sva naša lica

Naša kultura jesu naše moralne vrijednosti i naši stavovi.

Manjak kulture i svijesti o tradiciji, površan odnos prema nasljeđu ili prosta destruktivnost učinila je da biste ličnosti ispred naše škole nijesu na svojim postoljima. I uvijek se pitamo (i rijetko nalazimo prave odgovore) šta može potaknuti nekog da oskrnavi ono što je godinama smjernica generacijama.

Ličnosti čije se biste nalaze ispred Gimnazije svojim su radom i intelektom bili inspiracija i primjer mnogim drugim važnim ličnostima Nikšića. Predstavljaju dobri duh ove škole, dio zlatnim slovima ispisane istorije našeg grada.

Lica koja su se odvažila na ovaj čin nemaju iznad svega poštovanje prema tradiciji – mreži vrijednosti, ideja, normi i običaja, koji se prenose i daju na čuvanje budućim generacijama. Tradicija je ono što nosimo u sebi. Ako možda i mislimo da vidimo bolje i više od drugih, to je samo zato što stojimo na ramenima svojih predaka. Moramo shvatiti da ćemo samo poštovanjem tradicije i njenim očuvanjem znati ko smo. U protivnom život će nam biti odiseja i ostaćemo zauvijek gladni i prazni duhom.

Zato, gajite svoju kulturu, poštujujte je. Volite svoje korijene. Budite učeni i učite druge da se svoje voli, brani i čuva.

Borka Mumović III-3

Učenici u bijelom Onogoštu postaće junaci na polju prosvjete – kralj Nikola

Prošle, 2018. godine, Gimnazija je proslavila 105. godišnjicu rada. Evo kratkog podsjećanja na njen istorijat:

Prva nikšićka Gimnazija počela je sa radom još davne 1913. godine, tačnije 4. decembra, što je bio jedan od najznačajnijih događaja u istoriji Nikšića. Zapravo, Kralj Nikola je usvojio molbu Nikšićana i donio Ukaz o osnivanju četvororazrednih gimnazija u Nikšiću. Prvi njen direktor bio je Mihailo Bukvić, profesor slavistike, a prije toga bio je profesor gimnazije na Cetinju i direktor podgoričke gimnazije. Prva školska zgrada bila je u kući Vuka Krivokapića. Kada je Crnu Goru okupirala Austro-Ugarska, nikšićka Gimnazija je prestala da radi. Rad je nastavljen 1919. godine u novoj državi Srba, Hrvata i Slovenaca, a školske 1919/20. godine otvorena je prva viša Gimnazija sa osam razreda, na zahtjev opštine Nikšić Ministarstvu i nalazila se u Dvorcu Kralja Nikole. Od te školske godine radi u školi i profesor Stojan Cerović. Sljedeći duži prekid nastave dogodio se tokom drugog svjetskog rata, a nastava je obnovljena tek 19. februara 1945. godine, kada i dobija ime „Stojan Cerović“, profesora i urednika lista 'Slobodna misao'. Na rad Nikšićke gimnazije odražava se teška ekonomska situacija koja vlada cijelom Crnom Gorom. Prvi direktor ove nove Gimnazije bio je Luka Nikčević. I pored teških vremena Gimnazija je u tom vremenu dostigla visoki renome zaslugama tadašnjeg direktora, a školske 1949/50. godine u svih osam razreda bilo je čak 2100 učenika. Rad Gimnazije u godinama poslije rata karakterisala je velika angažovanost učenika u izgradnji značajnih objekata u Nikšiću, a prazničnim danima i nedjeljom učenici su radili na izgradnji i obnovi Nikšića. Iz Dvorca, ova škola preseljena je u novu zgradu 18. februara 1957. godine. Nikšićka gimnazija je šezdesetih godina bila jedna od najboljih srednjih škola u bivšoj Jugoslaviji, a školske 1966/1967 godine odjeljenje IV-8 proglašeno je za najbolje u Jugoslaviji. Prvi Oktobri u Crnoj gori koji se dodjeljuje ustanovi dobila je ova škola.

Tokom 1976. godine počinju pripreme za reforme srednjeg obrazovanja, te da se podigne nivo obrazovanja radničkih zanimanja i stvore novi školski centri. Gimnazije su shvatane kao elitne škole i vjerovalo se da će ukidanje njihovog rada doprinijeti povećanju kvaliteta obrazovanja ostalih škola. Uvođenjem usmjerenog obrazovanja izvršena je integracija srednjih škola u Nikšiću i tako je 1977. godine ukinuta. Sve do devedesetih godina.

Sredinom devedesetih godina Gimnazija je privremeno preseljena u zgradu današnjeg Fakulteta za sport u fizičku kulturu, a da bi se 1996. godine skrasila na današnjem mjestu, u novom, savremenom objektu. A njeni učenici se svuda prepoznaju po kvalitetu svog znanja i uspjesima koje postižu.

Pripremio: Aleksa Pavličević III-1

Aktivnosti Omladinskog kluba „Connect“

Prikupljanje humanitarne pomoći Dječijem domu „Mladost“ iz Bijele

onoga što prijateljska ruka može da uradi.

„Osmijesi koje smo izazvali na licima mališana u Domu ispunili su nam srca lijepim osjećanjima i dali nam vjetar u leđa za dalji rad“ – kazali su članovi „Connect-a“.

Omladinski klub „Connect“ osnovan je krajem januara ove godine. Ideja za klub, koji će se baviti različitim aktivnostima, potekla je od učenika, i to onih koji su prošle godine organizovali novogodišnji bazar. Cilj „Connect-a“ su društveno korisne i humanitarne akcije koje će, osim moralne satisfakcije, učenicima pružiti priliku za druženje, ali i iskustvo u radu. Od svog osnivanja klub je imao niz akcija, ali kao najznačajniju svakako izdvajamo humanitarnu akciju za prikupljanje pomoći djeci iz Dječijeg doma „Mladost“ u Bijeloj. Ovom akcijom, naši učenici zajedno sa svojim profesorima i koordinatorkom profesoricom Marijom Lazarević, pokazali su značaj prijateljstva i

Milena Štović III-1

Omladinski klub „Connect“ u emisiji Dnevnica

Što se s ljubavlju radi, nije teško. Tako ni članovima kluba „Connect“ nije bilo teško da sa glavnom akterkom emisije Dnevnica, pjesnikinjom i profesoricom francuskog jezika Gordanom Sarić odrade sve zadatke i tako pomognu sakupljanju što veće sume novca za naše sugrađane porodicu Miljanić. Prva radna tačka bila je smještena u prostorijama Mil Pop radnje. Na tom mjestu su učenici pomogli glavnoj akterki pri slaganju asortimana, a sljedeći zadatak je bilo dijeljenje flajera za dobro poznati Dormeo. Na predivnoj lokaciji, konoba „Bogetići“ bila je treća radna tačka. Zaključna radna tačka ogleдалa se u pomaganju pri trgovini prof.Gordani u prostorijama Idea marketa. Naši humani drugari na čelu sa prof. Sarić i uz pomoć humanih ljudi našeg grada uspjeli su da prikupe 2 817e donacija i tako pomognu porodici Miljanić.

Lucija Đukić III-1

Od prošle godine u našoj školi postoji i Čitalački klub. Otvoren je za sve ljubitelje knjige, bez obzira koliko godina imaju ili koji posao u školi obavljaju. Konceptija rada Čitalačkog kluba zasnovana je na razmjeni iskustava o pročitanim, preporukama, sučeljavanju utisaka. Pored ovog planirana su gostovanja pisaca i ličnosti koji daju svoj doprinos kulturi na lokalnom i širem prostoru. Trenutno su najbrojniji članovi – prvaci.

Aveo i utisaka redovne članice, učenice prvog razreda Maše Kilibarde: Čitalački klub ujedinio je sve ljubitelje knjige. Na sastancima govorimo o djelima koja nam se više ili manje sviđaju, koja volimo ili ne volimo. Prođiremo u njihova značenja, čujemo i ona koja možda lično nijesmo prepoznali, ali sve to bogati naše čitalačko iskustvo. Slobodno iznosimo stavove, bez straha da nećemo biti shvaćeni. Upoznajemo se sa djelima koja mogu postati naša omiljena. Na jednom od sastanaka govorili smo i o bajkama i pokušavali da otkrijemo zašto su nam baš neke omiljene. U svakom slučaju, uvijek je zanimljivo i poučno.

D.Š.

Učešće na Olimpijadi u Moskvi

Знанием до сказочной Москвы

Moja drugarica Lena Bjelica i ja smo ove godine, kao učesnice finala XVI međunarodne olimpijade iz ruskog jezika Instituta „A.S.Puškin“, boravile u Moskvi zajedno sa mentorkom prof. Nevenkom Obradović od 2. do 8. decembra 2018. godine. Pravo na učešće u finalu smo ostvarile tako što smo prošle dva kruga online takmičenja. U prvom krugu provjeravalo se znanje iz gramatike, a u drugom leksika i pisanje eseja. Organizacija Olimpijade je, kao i prethodnih godina, bila besprijeckorna. Takmičenje je raspoređeno na tri dana, što omogućava da se takmičari odmire i pripreme za svaki sljedeći dio. Osim prilike da testiramo svoje znanje ruskog jezika i ruske kulture, Olimpijada pruža mogućnost da upoznamo učesnike iz raznih krajeva svijeta; ove godine iz čak 34 države. Smatram da upravo ova prilika za druženje i sticanje novih prijatelja predstavlja čar Olimpijade.

I pored dobro organizovanog programa, mi smo našle vre-

meo da vidimo neke od najznačajnijih znamenitosti Moskve: Crveni trg, Kremlj, Stari i Novi Arbat, Hram Hrista Spasitelja, moskovski metro i njegove velelepne stanice.

Iz Moskve nosimo samo lijepe uspomene i nadamo se da će biti još prilika da proširimo svoje znanje, kao i da upoznamo i druge znamenitosti velikog grada.

Milica Popović III-1

That's all folks!!!

„CARTOON NIGHT“

Još jednu godinu zaredom Učenički parlament je povodom Dana srednjoškolaca organizovao maskenbal, koji se 29.novembra održao u holu škole.

Ovog puta tema maskenbala je bila crtani film, a oduševljeni gimnazijalci su na izazov odgovorili zanimljivim izborom kostima, dekoracijom, muzikom i specijalnim efektima. Na trenutak smo mogli da budemo junaci svijeta uz koji smo odrastali, i koji su, nesumnjivo, uljepšali naše djetinjstvo.

Na jednom mjestu u se našli: princeze i zlikovci iz Diznijevih ostvarenja, Teletabisi, Štrumpfovi, Nindža kornjače, Zoro, Talični Tom, Asteriks, Drakula, Goku...

Dobra komunikacija sa upravom škole i profesorima omogućila je nesmetanu i brzu realizaciju osmišljenog. Dekoraciju su odradili članovi parlamenta, a za kompletnu tehničku podršku bio je zadužen „Simke Art Studio“ uz angažman DJ Nelly-ja, koji je učenike zabavljao odličnom muzikom. Novina ovogodišnjeg maskenbala bile su diplome

koje su uručene najboljim i najkreativnijim maskama. A najkreativniji, i najduhovitiji, bili su Maksimilian Mirković, Nikola Đuknić i Ilija Crvenica. Njihova maska Flore, Stele i Tehne iz Winx-a izazvala je najviše interesovanja i osmijeha. Drugo mjesto osvojio je Nikola Peković s maskom Kornjačin Vrač iz Zmajeve kugle, a treće Igor Pajović i njegov Goku. Veče je obilježila pozitivna atmosfera, dobro druženje i zabava.

„Maskenbal je postao tradicija. Učenici su bili izuzetno zainteresovani za događaj, i željno su iščekivali ovo veče, kako bi bar nekoliko sati mogli da uživaju u atmosferi koja je drugačija od one nastavne. Nadamo se da ćemo ovu tradiciju nastaviti i omogućiti učenicima da pamte svoje školovanje kao lijepo i raznovrsno iskustvo.“ – izjavio je predsjednik Učeničkog parlamenta Nikola Spaić.

Borka Mumović, Radovan Vojinović III-3

Dokle idu naša interesovanja

Kad deca postanu „paleo“

Arheologija je nauka čiji je cilj da istražuje čovjekove „prve korake“, da probudi svijest o zajedničkoj prošlosti svih ljudi, da osvjetli civilizacijski napredak. Nedovoljno promovisana, ona je u sjenci ostalih „popularnih“ nauka. Ipak...

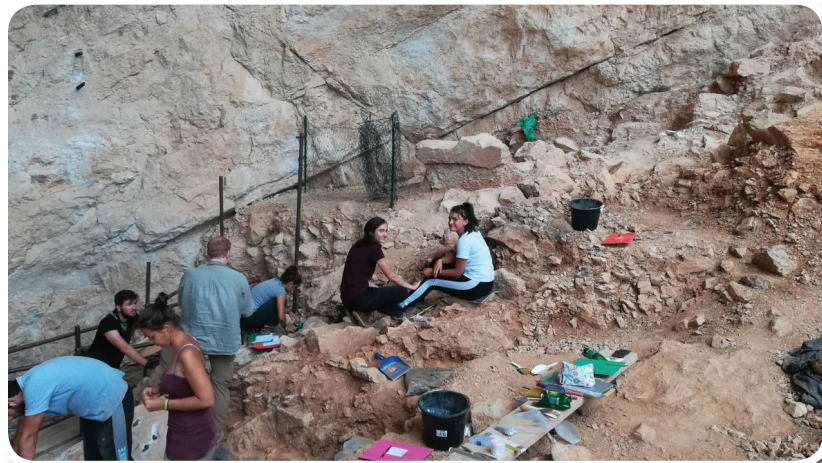
Jedna grupa gimnazijalaca odlučila je da „otputuje“ u daleku prošlost. Diplomirani arheolog Vasilije Marojević odlučio je da promoviše ovu nauku među mladima.

Radionicu Paleodeca činilo je petnaestak zainteresovanih srednjoškolaca. Njen rad je započeo uz podršku lokalnog muzeja i Ministarstva kulture. Radionica je omogućila polaznicima da u knjigu znanja upišu i svoja iskustva o susretu sa praistorijom i kulturnim nasljeđem rodnog grada.

Neki od članova su imali priliku da budu dio naučne ekipe koja je istraživala Crvenu stijenu – najznačajnije praistorijsko nalazište Crne Gore. Anđela, Jovana, Aleksa i potpisnica ovih redova bili su uključeni u razne vidove istraživanja, od laboratorijskih do radova na samom lokalitetu i iskopavanju.

Nakon završetka istraživanja polaznici radionice su se posvetili pripremi izložbe „Praistorija na teritoriji opštine Nikšić“ u lokalnom muzeju. Dali su svoj doprinos prilikom snimanja dokumentarnog filma, ali i izradi same izložbe, gdje su predstavljeni artefakti iz Vrbičke pećine i Crvene stijene. A u okviru Dana evropske baštine snimili su i materijal koji je prikazan na izložbi „Video obilazak Bedema u 60 sekundi“.

Svoje viđenje arheologije, kao i znanja i vještine stečene učestvovanjem u radionici predstavili su vršnjacima preko samostalnih izložbi fotografija i kratkog filma.

Borka Mumović III-3

IZ DALEKOG EKVADORA U CRNU GORU

Horhe i Marija Gerido

ONO ŠTO JE UVIJEK ZANIMLJIVO JESTE UPOREĐIVANJE RAZLIČITIH KULTURA, ŽIVOTNIH SREDINA, MIŠLJENJA...

LIJEPO JE UPOZNATI NOVE LJUD KOJI SU ODRASTALI U SASVIM DRUGAČIJEM OKRUŽENJU, A IPAK IMATI ZAJEDNIČKE TEME ZA RAZGOVOR. HORHE I MARIJA GERIDO DOLAZE IZ EKVADORA. ZBOG TOGA NAM JE BILO ZANIMLJIVO DA ČUJEMO NJIHOVO MIŠLJENJE O NAŠOJ DRŽAVI, KAO I O RAZLIKAMA IZMEĐU CRNE GORE I EKVADORA.

PITANJE: Ono što nas interesuje na početku jesu vaši prvi utisci o Crnoj Gori.

HORHE: Prije dolaska gotovo da nijesmo ništa znali o Crnoj Gori. Ono što nas je iznenadilo je bila njena veličina, nijesmo očekivali tako mali prostor. Međutim, ta prostorna veličina nimalo nije uticala na činjenicu da budemo potpuno oduševljeni ljepotom Crne Gore i mentalitetom njenih stanovnika.

MARIJA: Zaista je prelijepo. Još uvijek nijesmo obišli cijelu Crnu Goru, ali ovo što smo vidjeli do sada sasvim je dovoljno da budemo veoma zadovoljni što smo ovdje.

PITANJE: Kao vaše sagovornike, i kao učenike, interesuju nas razlike u sistemu obrazovanja između ove dvije zemlje.

MARIJA: Ono što nama predstavlja najveći problem ovdje jeste jezik, ali što se sistema obrazovanja tiče više toga nam se dopada ovdje.

HORHE: Sistemo obrazovanja je povoljniji u Crnoj Gori, jer je besplatan. U Ekvadoru se škole plaćaju. Tamo postoje dva tipa srednjihškola: škole naučnog i tehničkog smjera. Ne postoje škole opšteg smjera poput gimnazija u CG.

MARIJA: Nama se takođe dopada što u CG postoji veliki izbor srednjoškolskog usmijeravanja, tipa elektro, medicinska, ekonomska... Ono što nas je naročito obradovalo je što ne moramo nositi uniforme. U Ekvadoru se u školama moraju nositi. Dječaci nose žute košulje i zelene pantalone, a djevojčice nose kafene haljine. Uniforme se plaćaju i teško ih je održavati.

HORHE: Smatramo da je ljepše kada svi mogu da nose ono što vole.

PITANJE: Kakvi su utisci o profesorima u Crnoj Gori?

HORHE: Kao što smo prije rekli, nama veliki problem predstavlja jezik. Ono što nam olakšava jeste komunikacija savršnjacima, međutim, veliki je problem u komunikaciji sa profesorima. Oni izvode nastavu na crnogorskom jeziku i većina njih zahtijeva da pratimo nastavu normalno. Nadamo se da će se ta situacija promijeniti našim usvajanjem crnogorskog jezika. Veliku pomoć imam od profesorice latinskog jezika Žanete Andriješević. Osnova španskog jezika je latinski i profesorica stalno pravi paralele između ova dva jezika, time mi pomaže da poboljšam vokabular.

PITANJE: Možete li nam reći nešto više o sebi?

HORHE: Ja volim muziku i sport. U Ekvadoru sam igrao fudbal i sviram gitaru. Kada smo se doselili ovdje mislio sam da nastavim sa fudbalom, ali su me u jednom klubu odbili, jer nijesam znao crnogorski, a u drugom su mi tražili veliku članarinu. Kod nas, u Ekvadoru, to se ne plaća.

MARIJA: Ja sam, takođe, u Ekvadoru trenirala fudbal, ali, nažalost, ni ja ovdje nemam priliku da nastavim. Jednom sam, na času fizičkog, pitala dječake da sanjima igram fudbal. Pristali su, ali sam primijetila da su iznenađeni. Međutim, tokom igre niko od njih nije htio da mi doda loptu. U Ekvadoru sam bila najbolji đak u generaciji. Ono što posebno volim su poezija i književnost. Učestvovala sam u mnogim poetskim večerima u Ekvadoru i veoma mi je žao što taj moj talenat ne može doći do izražaja zbog jezičke barijere.

HORHE: Ja imam problem sa matematikom, jer u Ekvadoru nismo nikako izučavali trigonometriju, pa je uz jezičku barijeru gotovo nemoguće da pratim nastavu iz te oblasti.

PITANJE: Da li postoje još neke upečatljive razlike između Crne Gore i Ekvadora?

HORHE: Postoje. Kada smo počeli da živimo ovdje mnogo nam se sviđelo što je sve mirno. Ovdje imamo potpunu slobodu kretanja. U Ekvadoru nije bilo tako. Ovdje su ljudi jako druželjubivi i predusretljivi. U Ekvadoru postoji priličan broj lokalnih bandi. Iz tog razloga veoma je nesigurno kretati se određenim kvartovima. Ovdje, za razliku od Ekvadora, ljudi poštuju prava čovjeka, i muškaraca i žena podjednako.

PITANJE: Šta vam se posebno sviđelo u Crnoj Gori?

MARIJA: Hrana! Ovdje smo prvi put probali ćevape i bureke. U Ekvadoru nemamo ništa slično.

Uz sve prednosti i mane, i Crne Gore i Ekvadora, Horhe i Marija su nam rekli da bi izabrali Crnu Goru, bez obzira na veliku nostalgiju koju osjećaju. Oni i planiraju da žive ovdje.

Razgovor sa Horheom i Marijom je bio izuzetno prijatan. Oduševila nas je njihova dobrotu, otvorenost, komunikativnost i jednostavnost.

Intervju uradili: Mihailo i Marko Jocović

JESTE LI VEĆ ČULI ZA NJIH

Napredak jedne nacije zavisi od mladih generacija. Mladi talenti predstavljaju blago naše zemlje, koje treba da se pažljivo njeguje, čuva. Oni su naši najveći filantropi i kosmopoliti.

Zbog toga nije dovoljno da pojedinac usvoji određeni fond znanja i da time završi svoj put. On mora da se osposobi da koristi tokom života sve situacije da bi tako obogatio znanja i prilagodio se svijetu koji se mijenja.

Predstavite se, molim!

Zovem se Milivoje Karadžić. Učenik sam 4. razreda. Prve matematičke korake započeo sam još u osnovnoj školi uz moju profesoricu Ljiljanu Krušku, koja je davala podsticaj mom interesovanju i vremenom stvarala moju ljubav prema matematici. Moje prvo takmičenje bilo je u Ispitnom centru u šestom razredu, na kojem sam osvojio drugo mjesto. Nakon ovog uspjeha dobijam veliki podsticaj i sve više se posvećujem matematici. Naredne godine na Olimpijadi znanja ponavljam uspjeh sa prethodnog takmičenja i osvajam drugo mjesto. U devetom razredu uspijevam da svoj trud i rad zaokružim prvim mjestom na Olimpijadi znanja. Nastavljajući školovanje u gimnaziji nastavio sam i sa takmičarskim aktivnostima. Zahvaljujući mom novom mentor profesoru Đuru Jarediću, podstaknut sam

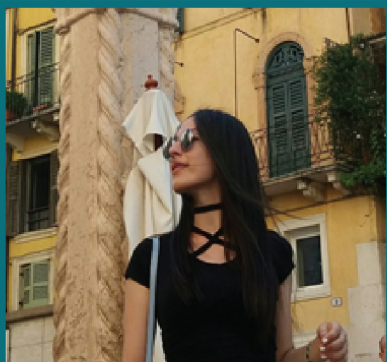
da se još više posvetim rješavanju matematičkih problema. Na krilima ovog rada osvajam prvo mjesto na Olimpijadi znanja u prvom razredu. Naredne godine učestvujem na EMC (Evropskom matematičkom kupu) na kojem osvajam drugu nagradu. Sve ovo me je preporučilo za ulazak u matematički tim, koji nastupa na Mediteranskom takmičenju, održanom u Rimu i na kojem sa timom osvajam bronzanu medalju. Brojni uspjesi na takmičenjima, ljubav prema matematici, kao i želja za usavršavanjem u IT sektoru, usmjerila me je na elektrotehnički fakultet koji će objediniti sva moja interesovanja. Naravno da svi ovi rezultati na takmičenjima nijesu ostali nezapaženi – dobitnik sam brojnih stipendija Ministarstva prosvjete, koji su mi davali dodatni podstrek.

Na kraju bih svim učenicima želio da poručim da škola ne smije da im bude granica, da svestrano proširuju znanja iz oblasti koje su im bliske, da se takmiče, jer sam siguran da će njihov trud biti zapažen i nagrađen.

Ja sam Matija Delić, učenik 2. razreda i takmičar iz matematike. Sa takmičenjima sam počeo već u 6. razredu osnovne škole. Od tada nisam mogao da se odvojim od takmičenja i matematike. U osnovnoj školi uzeo sam dva prva mjesta na olimpijadama znanja, i u 9. razredu treće mjesto na državnom takmičenju. Vrhunac moje karijere u osnovnoj školi je bronzana medalja na Juniorskoj balkanskoj matematičkoj olimpijadi. U srednjoj školi sam ponovo bio najbolji na olimpijadi znanja, ali su mi najveći uspjesi učešće na Balkanskoj i Internacionalnoj matematičkoj olimpijadi, što su definitivno najbolja iskustva sa takmičenja do sada. Pored matematike bavim se i programiranjem, a pripremam se uglavnom na časovima na PMF-u, koje drži profesor Goran Šuković. Časove bih preporučio svima koji vole programiranje. Iz programiranja sam se i takmičio, i završio jednom na drugom i jednom na prvom mjestu. Moje interesovanje proširilo se i na šah. Pored svih stvari kojima sam se bavio, šah je definitivno za sobom ostavio najviše prijateljstava i uspomena. Ove godine bio sam polaznik Ljetnje škole nauke i Omladinskog naučnog foruma. Tu sam imao priliku da se bliže upoznam sa drugim naukama, pored matematike. Takođe, nezaobilazno je da pomenem i sport kao svoje posebno interesovanje. U osnovnoj školi sam trenirao karate, a u srednjoj MMA. Koliko god neko posvećen nauci bio, zdrav način života je na prvom mjestu. Želio bih da poručim svima koji žele da se bave naukom da što prije počnu sa radom u „sopstvenoj režiji“, sa takmičenjima i seminarima. Svjesni porasta standarda znanja u svijetu, ne smijete se zadovoljiti samo znanjima stečenim u školi. Povećajte sebi šansu i ubrzajte svoj napredak.

Zovem se Mia Raičević. Učenica sam četvrtog razreda gimnazije i Srednje muzičke škole "Dara Čokorilo" u Nikšiću. Odmalena pokazujem veliku zainteresovanost prema različitim predmetima i aktivnostima. Uvijek sam bila član mnogih sekcija, od kreativnih do naučnih, kako u toku osnovnog, tako i u toku srednjoškolskog obrazovanja. Međutim, najviše bih istakla svoje rezultate na poljima muzike i matematike. Moja istorija sa matematikom počinje u šestom razredu osnovne škole, uz profesoricu Ljiljanu Krušku, koja je probudila kod mene interesovanje za ovaj predmet, koje do tada nije postojalo. Te godine sam osvojila prvo mjesto na državnom takmičenju koje je organizovao Ispitni centar, da bih isti uspjeh ponovila dvije

godine kasnije, ovaj put na Olimpijadi znanja. Uz to sam i pohađala i nižu muzičku školu. Vodeći se tim da ću se u budućnosti najvjerovatnije baviti nečim vezanim za matematiku, upisujem gimnaziju. Međutim, uz nagovor profesora koji su kod mene prepoznali i moj muzički talenat, opredjeljujem se za paralelno školovanje i time upisujem i srednju muzičku školu. U srednjoj školi nastavljam da se takmičim iz matematike i dobijam veliki podsticaj od moje profesorice Marijane Utješinović. Na državnom takmičenju u trećem razredu uspijevam da se plasiram za ekipno mediteransko takmičenje (MYMC) gdje moj tim osvaja bronзанu medalju u Rimu. Iz ljubavi prema različitim vrstama umjetnosti, postajem dio predstave „Mali Princ“, u kojoj sam svirala već poznata, kao i svoja djela na klaviru, pjevala i glumila. Sa druge strane, posvećujem se i komponovanju u muzičkoj školi i nadam se da će uskoro biti i održan koncert na kojem će biti izvedena moja djela. Takođe aktivno učestvujem u nastupima sa horom na koncertima koji se održavaju više puta godišnje, kako u Muzičkoj školi "Dara Čokorilo", tako i u pozorištu i šire. U prvom razredu srednje škole uspijevamo da osvojimo drugu nagradu na državnom takmičenju kao Mješoviti hor, da bi dvije godine kasnije uzeli zlatnu medalju ovaj put u kategoriji za Ženski hor. Kao maturant, morala sam da se konačno opredijelim za jednu, glavnu, oblast kojom planiram u budućnosti da se bavim, i stoga planiram da upišem elektrotehnički fakultet. Međutim, muziku nikada neću napustiti i želim da na tom polju samostalno napredujem.

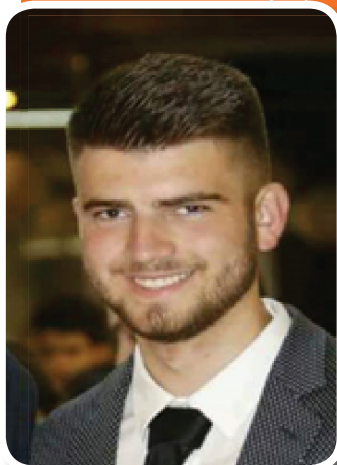
„Svi naši snovi će se ostvariti, ukoliko imamo hrabrosti da ih pratimo.“ Iz mog dosadašnjeg iskustva, rekla bih da je Volt Dizni bio u pravu kada je ovo rekao. Preporučila bih svima koji ovo čitaju da vjeruju u sebe i da nikada ne odustaju od onoga što istinski vole, čak i kada je to najteže. U čemu god da ste dobri, radite na tome, jer rad na sebi je najljepši poklon koji možete sami sebi da darujete, a pritom ga stalno možete dobijati

Zovem se Maša Šegrt. Učenica sam četvrtog razreda Gimnazije "Stojan Cerović" u Nikšiću. Od malena sam pokazala interesovanje za apsolutno svaki školski predmet. U osnovnoj školi sam počela da se takmičim iz raznih predmeta – matematike, biologije, istorije, engleskog jezika... Međutim, u srednjoj školi počinjem da ostvarujem značajnije rezultate. U trećem razredu sam na državnom takmičenju iz istorije sa svojom ekipom „Spartanke“ zauzela prvo mjesto, pod vođstvom našeg mentora Zvonka Femića. Iste školske godine osvojila sam treće mjesto na državnom takmičenju iz francuskog jezika, kao i prvo mjesto na takmičenju recitatora na francuskom. Ana Radulović, moj mentor na ovom takmičenju, predavala mi je i u osnovnoj školi i sada u gimnaziji. Osim interesovanja za razne predmete, naročito me zanima i muzika. Završila sam nižu muzičku školu, gdje sam se takođe takmičila sa horom i orkestrom. Sviram violinu i volim da pjevam, pa sam svoje talente preusmjerila na učešće u predstavi na engleskom jeziku „Mali princ“, koja za mene predstavlja najdraži projekat u srednjoj školi. Takođe sam otkrila svoj talenat za glumu, a predstavu smo izveli na velikim scenama Nikšićkog pozorišta i KIC-a "Budo Tomović", kao i u par osnovnih škola. Ono što je, možda, zanimljivo jeste da planiram da se u daljim studijama bavim oblašću koja nije povezana ni sa muzikom ni sa društvenim naukama – stomatologijom. Za kraj, željela bih da poručim svim učenicima da se ne ograničavaju samo na jednu oblast. Ukoliko ste zainteresovani za više njih, posvetite se svakoj podjednako.

Za njih nema granica

Naši maturanti posljednjih godina sve češće odlaze u inostranstvo kako bi nastavili školovanje na poznatim svjetskim univerzitetima, gdje imaju mnogo veće mogućnosti da unaprijeđu svoje talente. Za odlazak u inostranstvo potrebna je obdarenost za različite oblasti (društvene i prirodne nauke, sport). Vladimir Bošković i Pavle Vulanović, stipendisti Koparskog Primorskog i Njujorskog univerziteta (jedan od najboljih), podijeliće svoja iskustva sa čitaocima, malo reći o životu, naučno-istraživačkom radu, prijateljstvima, kulturi i gradu u kojem su smješteni.

Vladimir Bošković, svoju ljubav pronašao je u matematici. Još kao đak naše Gimnazije afirmisao se kroz državna i međunarodna takmičenja na kojima je bio brilijantan, a samim tim pokazao veliki potencijal koji je prepozao Univerzitet Primorska u Kopru.

„Nakon završene gimnazije dobio sam priliku da nastavim studije u Kopru u Sloveniji. Stipendiju mi je dodijelio Univerzitet Primorska, gdje pohađam matematički smjer na engleskom jeziku. Kopr je moderan grad i uprkos svojoj veličini pruža velike mogućnosti. U samom jezgru nalazi se jako lijep isređen stari grad. Poznat je po luci u koju svakodnevno pristiže veliki broj brodova. Neobičnu energiju kojom zrači osjetite već kada zakoračite njegovim ulicama. Univerzitet Primorska je relativno nov, osnovan prije 15 godina. Svake godine otvaraju se novi programi i povećava se broj inostranih studenata. Želja da budem dio nečega što je u napretku privukla me je da studiram na jednom takvom univerzitetu.

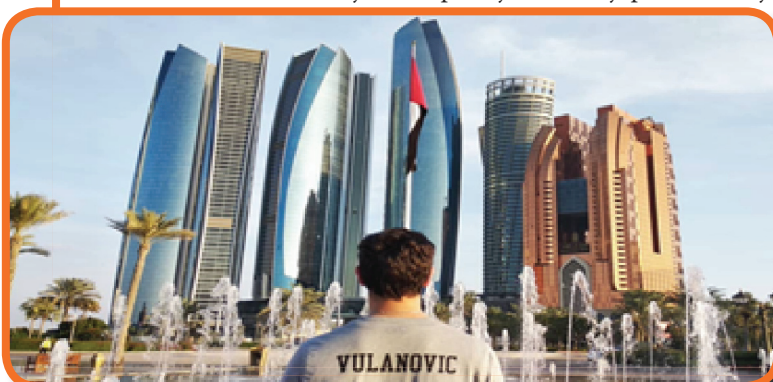
Matematički program je zahtjevan i traži veoma disciplinovan i sistematičan rad. Ljubav prema predmetu i radne navike koje sam razvio u toku srednje škole su mi znatno olakšale početak studija. Najviše mi se dopada stručnost i entuzijizam profesora. Pored matematike imam priliku da učim i druge oblasti povezane sa matematikom, a za sad to su najvećim dijelom kompjuterske nauke. Na starijim godinama možemo sami birati koje ćemo predmete izučavati, što nam omogućava da se orijentiramo već u toku osnovnih studija. Osim toga imam priliku da pohađam istraživačke seminare koji se organizuju jednom nedjeljno, na kojima predavanja drže neki od najboljih profesora u Sloveniji, i šire. Odlazak u inostranstvo nije samo akademski izazov, on podrazumijeva privikavanje na nov način života, novo društvo i odvojenost od porodice. Iako je to iskustvo ponekad stresno, mislim da za mene predstavlja dio jedne avanture kroz koju manje-više svi treba da prođemo. Otići „preko“ i nije toliko teško, usuditi se da ostanem i iskoristim potencijal baš ovdje je veliki uspjeh.“

Pavle Vulanović, „crnogorski Levoazije“, genije, neprekosnoveni hemičar, pobjednik svih olimpijada znanja u srednjoškoli i Državnog takmičenja, dobitnik treće nagrade na Svjetskoj olimpijadi, jedini je Crnogorac koji je imao privilegiju da pohađa jedan od najznačajnijih prirodnjačkih fakulteta u svijetu – u Abu Dabiju. O Pavlovom talentu, govori činjenica da se na listi stipendista nalazio pri samom vrhu...

„Svi su mi govorili da će mi nedostajati grad i ljudi čim odem tamo, ali iskreno, od početka sam imao toliko obaveza da nijesam imao vremena da uopšte o tome mislim. Što se tiče života tamo, nije bilo teško da se prilagodim, jer studenti dolaze iz preko 100 zemalja i svi smo u istoj situaciji. U toku slobodnog vremena obično istražujem neke djelove grada i pokušavam da steknem nova iskustva. Za četiri mjeseca boravka stigao sam da posjetim najveću zgradu na svijetu, najveći tržni centar, najbrži rollercoaster i obiđem lokacije i prisustvujem dešavanjima ikoničnim za Bliski istok.

Njihov sistem školovanja mi daje vremena da se odlučim koju prirodnu nauku hoću da studiram, jer je jedan dio predmeta za sve isti, a zasad planiram da studiram hemiju. Znao sam da su naučne laboratorije na fakultetu napredne, ali su, iskreno, prevazišle moja očekivanja. Mnogo novca se ulaže u raznovrsna naučna istraživanja. Predavanja se održavaju u grupama do 15 studenata u većini slučajeva, ali postoje i traženiji predmeti kojima prisustvuje mnogo više učenika. Smatram da manji broj

studenata na predavanju podiže kvalitet nastave, jer se svakom studentu može posvetiti pažnja. Nalazim vremena da treniram Jiu-Jitsu i volontiram, jer znanje se stiče i van nastave. Različite nacionalnosti, rase i vjere nijesu prepreka dobroj komunikaciji. Nije bilo teško naći prijatelja, jer su svi spremni za nova poznanstva i dolazak na fakultet doživljavaju kao početak nečeg novog i značajnog. Moj cimer je crnac, a dnevni boravak dijelimo sa Vijetnamcem i Nepalцем. I onda shvatim da su mnogi stereotipi i moje predrasude bile samo neosnovane priče koje sam naivno prihvatao.

你好 nǐ hǎo !!!

Milica Janjić, učenica četvrtog razreda, zahvaljujući pokazanom znanju kineskog jezika imala je priliku da posjeti Kinu. Nakon dvije godine pohađanja kursa kineskog jezika odlučila je da se, uz pomoć profesorice Wu Ling, prijavi za takmičenje „Chinese Bridge“. Iako je konkurencija bila jaka, Milica je uspjela da osvoji drugo mjesto i desetodnevni boravak u Kini. Učesnici su bili iz svih dijelova svijeta i podijeljeni u grupe na osnovu mjesta koje su osvojili. Ukupno je bilo oko trista učesnika od kojih je sto pedeset bilo onih sa osvojenim drugim mjestom. Tokom boravka tamo posjetili su tri grada: Peking, Čangša i Guang-džou. Milici se najviše dopao Kineski zid, koji je prevazišao sva njena očekivanja. Takođe su imali časove taičija, kineske borilačke vještine prepoznatljive po sporim pokretima, koji su bili naporni ali, zbog toga što taiči poboljšava zdravlje, svakako isplativi. Pored toga imali su i slobodno vrijeme za šetnju, druženje i organizovane žurke. Uz sve, nezaobilazno je bilo probati kineske specijalitete, koji se od naših umnogome razlikuju, a najviše po upotrebi začina. Ipak, to je nije spriječilo da uživa u mnogobrojnim ukusnim jelima. Svakako da je naučila dosta o kineskoj kulturi, ali uz pomoć novih prijatelja uspjela je da nauči dosta i o kulturama mnogih drugih zemalja. Milica kaže da je dobra organizacija čitavog programa nešto što je učinilo ovo nezaboravno iskustvo još ljepšim i da bi sve ponovila ako bi joj se opet ukazala prilika.

Anastasija Leovac III-3

Teodora Lalatović – dobitnica FLEX stipendije

Vlada SAD-a u saradnji sa ambasadama širom svijeta, već dvadeset pet godina organizuje program razmjene učenika Future Leaders Exchange (Flex). Ove godine, kao jedina predstavnik našeg grada, FLEX stipendiju dobila je naša drugarica Teodora Lalatović, učenica trećeg razreda.

Slobodno možemo reći da FLEX nije obična stipendija, koja ti nudi deset mjeseci školovanja u Americi, već nešto što definitivno može da ti promijeni život.

„Boravak u SAD-u za mene predstavlja jedinstvenu priliku da upoznam drugačiji način života, druge kulture i mnogo zanimljivih ljudi sa svih strana svijeta, sa kojima sam izgradila neraskidiva prijateljstva“ – kaže Teodora.

Posebnu pažnju nam je privukao odgovor na pitanje o specifičnostima obrazovnog sistema:

„Ocjena se zasniva na velikom broju testova i zadataka, kako usmenih tako i pismenih, tokom čitavog polugođa“ – zapaža Teodora i kaže da učenici u Americi sami biraju koje će predmete izučavati tokom jedne školske godine, ali i da je broj vannastavnih aktivnosti znatno veći.

Teodora nam je rekla i da je FLEX nešto što bi toplo preporučila svima, dodajući da život prosječnih ljudi u Kaliforniji nije baš kao u Holivudu, ali da je definitivno, za veoma kratko vrijeme boravka u Americi, doživjela nezaboravne „filmske“ trenutke.

Pripremila: Milena Šutović III-1

Dijelimo nezaboravna iskustva

REPORTAŽA IZ ARTEKA

Artek je dječiji kamp koji postoji već devedeset dvije godine. Ulazi u red najkvalitetnije opremljenih i najrazvijenijih dječijih kampova na svijetu. Nalazi se na Krimu, na samoj obali Crnog mora. Godišnje, u prosjeku, ovaj kamp posjeti od 100 000 djece od čega su najmanje 1000 iz raznih djelova svijeta. Svakog dana "Artek" djeci daje mogućnost da se oprobaju u interesantnim sportskim aktivnotima i u pojedinim vidovima umjetnosti. Zahvaljujući konkursima i djeca Crne Gore dobila su mogućnost da upoznaju „artekovski“ svijet. Ja sam tu mogućnost dobila prošle, 2018. godine pobijedivši na konkursu „Ja kao diplomata“. Naziv konkursa mi je odmah privukao pažnju, jer sam osoba koja smatra da se svaki spor, nesuglasica mogu riješiti diplomatskim a ne oružjem ili mržnjom. U eseju koji sam napisala odbranila sam riječ kao najmoćnije sredstvo „ratovanja“.

U Arteku sam boravila dvadeset jedan dan. Prva destinacija tako daleko od kuće i odvojenost od porodice duži period nijesu mi lako pali. Međutim, atmosfera u Arteku bila je takva da se nijednog trenutka nijesam osjećala usamljeno ili odbačeno. Artek zauzima ogromnu teritoriju, pa da bi sve bilo organizovano na pravi način, on je izdijeljen na deset manjih kampova. Kampovi su dalje podijeljeni na odrede, koji broje oko dvadesetoro djece i još dvije-tri starije osobe koje se brinu o nama i svakodnevno nam daju razna zaduženja. Meni se lično sviđjelo to što „Artek“ vodi računa o jednakosti svih učesnika. Nemoguće je primijetiti bilo kakve razlike među njima, među nama, zbog toga što, čim zakorači na teritoriju Arteka svaki Artekovac dobija svoju uniformu, prilagođenu za sve vremenske prilike, u boji svog kampa. Takođe, veoma bitna informacija (naročito za roditelje) jeste da su uslovi života u Arteku odlični, čak i u slučajevima prehlade ili najmanje povrede u svakom kampu postoji takozvani „medpunkt“, koji se brine o zdravlju Artekovaca.

Artek ima čitav niz tradicionalnih aktivnosti. Na početku smjene svi Artekovci se okupljaju i upoznaju se međusobno. Prvo okupljanje je na bini ispred kampa, kada se biraju predstavnici odreda, koji polažu zakletvu na vjernost i zalaganje za dobro svog odreda. Zatim, postoji okupljanje na Artek areni, gdje se Rusi, koji čine većinu kampa, upoznaju sa djecom iz svih krajeva svijeta. Penjanje na planinski vrh Ajudag, visok 3500m, fizički je naporno, ali po dolasku na vrh svaki Artekovac se zaklinje na ono što je najbitnije za svakog čovjeka: iskrenost, dobrotu, druženje i, naravno, timski rad. Iznenađenjima nikad kraja, pa smo morali i da jedni drugima temperama po licu oslikavamo nešto što je karakteristično za odred ili čitavu smjenu. Na kraju smjene, opet okupljanje na Artek areni, zajedno pjevamo, smijemo se, plačemo...I tada svaka djevojka dobija ružu od dječaka iz odreda.

Učesnici svoje sposobnosti, kreativnost mogu pokazati u slobodno izabranim sekcijama: šah, crtanje, grafika, pisanje, raznovrsni sportovi – samo su neke od mogućnosti. Svakodnevno se organizuju razna takmičenja između odreda, a o pobjedi svjedoči diploma koju odred dobije.

Ja sam bila dio takozvane diplomatske smjene, pa sam imala mogućnost i čast da uz još dvoje crnogorskih predstavnika približim svima našu malenu Crnu Goru kroz običaje, pjesmu, nacionalni ples i stihove. Svoju kulturu predstavila su i djeca iz Italije, Holandije, Kine, Srbije, Francuske, Mongolije i mnogih drugih zemalja svijeta.

Moje iskustvo dijeli još jedna gimnazijalka – Lena Bjelica, koja je boravila u Arteku u maju 2018. Iako je sistem funkcionisanja bio malo drugačiji, obje dijelimo: nevjerovatno i nezaboravno iskustvo! Prijatni ljudi, otvoreni, srdačni, uvijek spremni da pomognu, utješe, nasmiju!

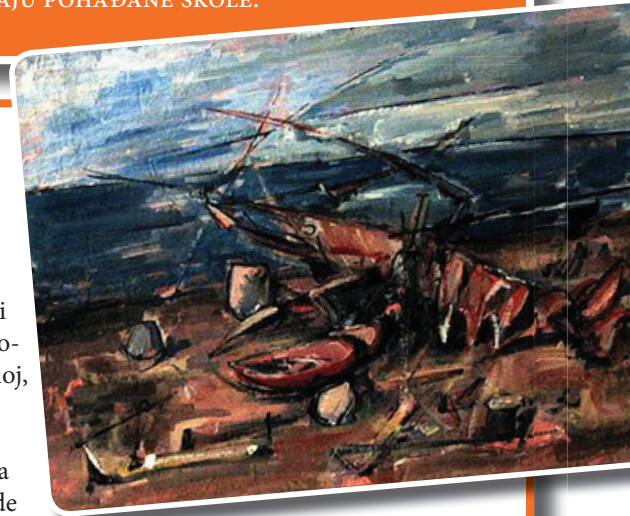
Za prolazak u „Artek“ ne treba mnogo – solidno poznavanje ruskog jezika, želja da napredujete i i volja da otputujete. Artekovac jednom, Artekovac zauvijek!

Andela Pantović III-3

RIJEČJU U DUŠU SLIKE

ŠKOLA UMJETNIČKE KRITIKE „GLEDAJ, MISLI, PIŠI“ ORGANIZOVANA JE PROŠLE GODINE POD POKROVITELJSTVOM NARODNOG MUZEJA CRNE GORE I U SARADNJI SA MINISTARSTVOM PROSVJETE, SREDNJOM LIKOVNOM ŠKOLOM „PETAR LUBARDA“ SA CETINJA I GIMNAZIJAMA „STOJAN CEROVIĆ“ I „PETAR I PETROVIĆ NJEGOŠ“ IZ DANILOVGRADA. SVOJA ISKUSTVA O SUSRETU SA VELIKIM DJELIMA LIKOVNOG STVARALAŠTVA, SVOJE IMPRESIJE I DUBINE SVOJE DUŠE ALEKSA JE OBLIKOVAO U ESEJU-KRITICI I OSVOJIO DRUGO MJESTO NA KRAJU POHAĐANE ŠKOLE. O ALEKSINOM VANREDNOM TALENTU PROSUDITE SAMI.

ti s dragocjenom riznicom naše

Izložbom “Od predjela ka znaku” 2017. Narodni muzej Crne Gore obilježio je jubilej 110 godina od rođenja Petra Lubarde i 120 godina od rođenja i 50 godina od smrti Mila Milunovića. Bio je to veliki omaž veličanstvenoj viziji prirode koju su ova dva velikana crnogorske umjetnosti uspjeli da prenesu na svoja platna.

Izvor fascinirajućih opusa M. Milunovića i P. Lubarde bio je zavičaj, Crna Gora i njeno zagonetno podneblje, a njihova „konačnica“, kako to lijepo zapažaju kustoskinje Narodnog muzeja Snežana Ivović i Ljiljana Karadžić, bila je “u univerzalnoj, bezvremenoj slici prirode”.

Esej “Jastog na obali” Mila Milunovića, koji je pisan nekoliko dana nakon posjete moje škole Narodnom muzeju Crne Gore, svojevrsan je apel institucijama kulture i obrazovanja da ovakvih i sličnih organizovanih posjeta muzejima bude još i više, kako bi se moja, i generacije koje dolaze, mogle što bolje i više upoznać kulturne baštine.

Prilikom posjete Narodnom muzeju Crne Gore na Cetinju, platno Mila Milunovića „Jastog na obali“, koje je, među biranim djelima crnogorske i jugoslovenske likovne umjetnosti izloženo kao dio stalne postavke, osvojilo me je na „prvi pogled“.

Samo što sam zakoračio u tihe i duboke odaje Narodnog muzeja, svojom neobičnom otmenošću zaveo me je prostor ispunjen vidljivim i nevidljivim igrama toplih i hladnih boja i od kamena isklesanim oblicima. Na svakom koraku osjećao se neki veliki i osmišljeni red. I taman kada sam pomislio da su red i ravnoteža preduslov svake prave umjetnosti, i svake velike stvaralačke poetike, ugledao sam platno „Jastog na obali“, i osjećaj za red, koji me na tren bio osvojio, nestao je kao da ga nikada nije ni bilo.

Preda mnom je stajala, kao da prkosi svemu viđenom, fantastična kompozicija u pokretu i u potezu. Platno „Jastog na obali“, kao ribarska vrša, na kojima je Milo Milunović, takođe, znao da pokaže svoje likovno majstorstvo, zarobilo mi je oko. I stvarno, izgledalo je kao da se veliki majstor poigrao smislom i besmisлом stvaralaštva. Kao da je poručio da je spremnost na igru i eksperiment osnova za nastanak velikog djela.

Naslikano je platno koje je istovremeno sugerisalo i tren i vječnost, i borbu i mir, i trzaj i nirvanu... Kontrast toplih i hladnih boja, mora i obale, živog i neživog sklopio se u jedan veliki sklad.

Bio je to svijet u malom. Život, onakav kakav on u stvari i jeste, bez lažnih, kiču i improvizaciji svojstvenih, dotjerivanja.

Do tada nijesam imao priliku da vidim neko djelo, sliku koja je sa tako malo prikazanog “govorila” toliko mnogo. Bez obzira na motivsku oskudnost djelo je bilo ispunjeno slojevitom znakovnošću, skoro do savršenstva.

Obris neprikazanog svijeta kao da se pojavljivao upravo na onom mjestu gdje se crtež dodirivao s bojom. I, gle čuda, što je boja postajala skladnija, crtež je bivao precizniji.

Naslikani jastog, kao da je sve manje bio ono što u stvari jeste u prirodi. Kao da je Milunović njime kanio prikazati sve osim njega, cio jedan, na obalu izneseni svijet. Bio je to onaj kistom uhvaćeni trenutak, “među javom i međ snom”, za kojim čeznu svi istinski stvaraoci. Trenutak koji odvaja veliko od malog djela, koji nadahnuće otima onom običnom, svakodnevnom i malom svijetu iz kojeg nastaje.

Bila je to misao o životu, njegovoj snazi i ljepoti, ali i o njegovoj trenutnosti i prolaznosti. Jer, postavlja se pitanje, zašto bi Milo Milunović svoju pažnju sveo na mikro plan jedne obale ako u toj, takvoj obali nije, svojim velikim darom i senzibilitetom, naslutio sve obale i mora koja ih oblikuju i kriju.

Jastog je, na ovom platnu, upravo simbol moći i nemoći, simbol onog golog i jednostavnog života, ali njegove veličine i neponovljivosti.

Kritičari kažu da otmenost kompozicije otkriva dušu umjetnika. Ako je tako, onda je ova slika neka vrsta autobiografskog zapisa o stvaralačkim nemirima i traganjima našeg velikog likovnog stvaraoca Mila Milunovića. Jer umjetnost, da bi bila to što jeste, mora, pored reda i smisla, u sebi nositi vatru i borbu, iskru i onu prikrivenu, a neophodnu dinamiku. Mora da, kao ratnik starih vremena, bude spremna da napadne i da se odbrani. Ukratko, mora da liči na život, ali i da mu dodaje višu dimenziju i smisao.

Mislim da duh radoznalog posmatrača sve navedeno može pronaći u slici Mila Milunovića “Jastog na obali”.

Ona može poslužiti kao model kako i na koji način bi trebalo, uz pomoć vještine i nadahnuća, tumačiti zagonetne puteve umjetnosti Crne Gore.

VOJNIČKI ŽIVOT OKUSILI I SREDNJOŠKOLCI

DA LI SI SE NEKADA POSTAVIO/LA U ULOZI VOJNIKA? BUĐENJE U 06:00H... SPREMANJE KREVETA, UMIVANJE, PRANJE ZUBA, OBLAČENJE UNIFORME ZA 10 MINUTA... GLANCANJE ČIZAMA DO SJAJA... UNIFORMA UVIJEK ČISTA... MARŠIRANJE PO NEKOLIKO DUGIH ČASOVA...

SAMO SU NEKE OD SVAKODNEVNIH VOJNIKOVIH OBAVEZA.

Vojnički život svakako da nije lak. Nekada su majke svoje sinove u vojsku pratile uz veselje (pjesme i velike gozbe), ali i suze (kao žal za svojim djetetom jer znaju kakva ga sudbina čeka...). Biti vojnik značilo je služiti državi i dati svoj život u borbama za čast i slobodu iste. Svako vojno lice je znalo da u vojsci važe samo rad, red i disciplina. Život vojnog lica su srednjoškolci upoznali pomoću Ljetnjeg vojnog kampa za mlade u organizaciji Ministarstva odbrane.

Ljetnji vojni kamp je kamp za učenike 3. i 4. godine srednjih škola, koji je pod organizacijom Ministarstva odbrane realizovan posljednje 3 godine. LJVK za mlade traje od 17. do 30. jula i održava se u kasarnama Danilovgrada, Kolašina i Pljevalja. Ovaj kamp pokrenut je u cilju bolje komunikacije a mladima, kao i promocije vojnog poziva. Na kampu učestvuju oko trideset srednjoškolaca iz cijele Crne Gore, kojima je omogućeno da okuse pravi vojnički život, uz asistenciju iskusnih ljudi iz Vojske, koji ih uče vještinama kao što je preživljavanje u prirodi, logorovanje, rukovanje

naoružanjem, davanje prve pomoći... LJVK predstavlja izuzetnu priliku da se srednjoškolci upoznaju sa radom, misijama i zadacima Vojske. Pored vojne obuke, sportskih aktivnosti i takmičenja, učesnici kampa imaju i niz kulturno-zabavnih aktivnosti, prezentacija o aktuelnom djelovanju Ministarstva i Vojske, mogućnostima vojnog poziva i slično. Ljetnji

vojni kamp doprinosi popularizaciji Ministarstva i Vojske, kroz iskustvo koje mladi ne mogu steći u svakodnevnom životu. Velika Britanija je za troje najboljih učesnika poslednja 3 kampa omogućila boravak u Londonu, u njihovom Centru za obuku mladih, a komandant Centra, u svojstvu eksperta, prisustvovao Ljetnjim vojnim kampovima. Neki od učenika naše škole učestvovali su na LJVK i ističu da je to nezaboravno iskustvo u kojem bi se svi ljudi trebali oprobati.

Lucija Đukic III-1

REPORTAŽA S EKSKURZIJE

Martina Miković, Isidora Sarić, učenice IV razreda

Generacija '00

Dođite, teško ćete zamisliti nezaboravno iskustvo i doživljaje generacije '00 sa maturaeske eskurzije. Druženje, nova prijateljstva, ljubavi (?) započeti su pjesmom, prvo u autobusu koji je bio naša putujuća kuća, a zatim u novim gradovima jedne od najljepših država na svijetu – Italije. Oduševljeni svim ljepotama koje nam je pružila, sa zadovoljstvom ćemo pričati o zemlji koja nam je svoju ljepotu pokazala u periodu od 14. do 22. septembra. Svakim danom nas je ostavljala bez daha i nije dala mjesta umoru. Prva stanica bila je odmaralište Montecatini, u kom smo se oporavili od dugog puta, a već sutradan zaputili ka prijestonici Toskane, jednom od najljepših mjesta koje smo posjetili, kolijevci renesanse – Firenci. Svojom magičnom atmosferom, građevinama, skulpturama i dobrim ljudima očekivanja je ispunila već na početku. Kako „svi putevi vode u Rim“, bilo je neizbježno da i mi trećeg dana upoznamo ljepote koje Rim pruža. Bilo je jasno da nas neće ostaviti ravnodušnima, a i koja zna sve naše želje, veličanstvenih trgova poput Piazza Navone, Piazza di Spagne i, naravno, Panteona, simbola moći starog Rima. U Vatikanu nas je oduševila Bazilika Svetog Petra. Žurke su obilježile naš boravak u Riminiju, a zahvaljujući majicama sa potpisima uvijek ćemo se rado sjećati ovog i iskustva tokom četiri prelijepa godine.

kako bi poslije veličanstvenog Koloseuma, Fontane di Trevi, Grad Romea i Julije je sam po sebi poseban, ne samo zbog bašte legendarne kuće, koja datira iz 13. vijeka i u kojoj se nalazi Julijina bronzana statua, već i zbog Rimske arene, trgova, palata, gradske kapije. Na plažama Lida di Jesola pravili smo poslednju žurku i spremali se za povratak.

Posljednjeg dana šetali smo romantičnom Venecijom, gradom mostova, gondola i maski, jednom od najljepših evropskih gradova. Trg Svetog Marka svojim raskošnim prostorom nas je impresionirao, a ništa slabiji utisak nijesu ostavili ni Duždeva palata ni most Rialto. Čak izdaleka gledana Santa Maria della Salute vratila nas je u vrijeme romantičnog pjesnika Laze Kostića, kojeg je tada ostavila bez daha i inspirisala za prelijepu ljubavnu

pjesmu.

Venecija je stavila tačku na obilasku, ali ne i na druženje.

Pjesma, karaoke, nagradna putovanja učinili su put do kuće zabavnijim. Eskurzija nam je pomogla da jedni druge bolje upoznamo, da se zblizimo. Kraj eskurzije doživjeli smo kao početak: učvršćenih i novosklopljenih prijateljstava povezanih nezaboravnim iskustvom.

Snagom duha protiv predrasuda

Iza mnogih velikih djela stoje ljudi za koje možda nikada nijesmo čuli. Javnost im nije dala dovoljno prostora, a istorija ih nije dovoljno promovisala. Tako su mnogi stvarni heroji, ljudi koji su svojim djelima dali odlučujući napredak u jednom istorijskom trenutku i usmjerili dalji istorijski tok, ostali skriveni i za njih je malo ko čuo. Upravo za ispravljanje ovih nepravdi najbolje je poslužila umjetnost, što literalna, što filmska. Tako smo dobili neke od najboljih filmskih priča, onih što pune srce i dušu, onih koje možda nijesu filmski savršene, ali su i te kako ljudske. Upravo jednu takvu krije film *Hidden Figures*.

To je priča o mnogim životnim preprekama, nepravdama, ali i borbi za savladavanje i nadvladavanje istih. Ovo je priča o ljudskom nepokolebljivom duhu i onome kakvi bi zapravo svi trebali biti – uporni, vrijedni, pravedni i stameni pred iskušenjima, ma kakva da su.

Hidden Figures je biografska drama iz 60-ih godina 20. vijeka.

Radnja filma se odvija u Hemptonu, Virdžiniji. Priča prati tri žene, crnkinje, zaposlene u West Area Computers odeljenju NASA-e. Obrazovane, pametne, sposobne i ambiciozne mlade žene pokušavaju u svijetu muškaraca da se dokažu kao ravne njima, pa čak i da ih nadmaše u onome što rade. Sticajem okolnosti, sve se to dešava u vrijeme kada je u punom jeku trka između SAD i SSSR u svemirskom programu. Vrijeme stereotipa, rasna i polna nejednakost sputavaju glavne junakinje u njihovom naumu. Međutim, iako okružene svim ovim preprekama, ostaju odlučne u onome što rade i ne odustaju od zacrtanog cilja.

Petar Nedić III-3

Kada su čarolije dio stvarnosti

Radnja knjige “Medvjed i slavuj”, autorke Ketrin Arden, smještena je u srednjovjekovnu Rusiju. Objedinjuje istorijske teme, fantastične motive i probleme savremenog čovjeka.

Prateći život junakinje Vasilise – Vasje kroz pomalo mračnu atmosferu srednjeg vijeka saznajemo o sukobu paganstva i hrišćanstva, sukobima mračnih i svijetlih likova iz slovenske mitologije, političkim i vladarskim intrigama. Ova bajka, nastala u modernom vremenu, govori o položaju žena, o onim odstupanjima od svakodnevnih normi koja iznova izazivaju čuđenje, ali o tome do koje su granice ljudi spremni da idu u odricanju sopstvene vjere i sebe ne bi li postali čuveni i uvaženi u društvu. Pun neobičnih likova i zanimljivih događaja, pisan jednostavnim stilom, roman ostavlja utisak i sigurno će zauzeti posebno mjesto u srcima pravih čitalaca.

Maša Kilibarda I-8

ZBOG TEBE

Nije da ti pišem ove stihe strasne
da doprijem njima do srca tvog,
niti da zbog mene u večeri kasne
gledaš u nebo sa prozora svog.

Pišem ti, eto, čisto da ti javim
da mi se srcem čeznjom napojilo,
pa živim noću kò davljenik pravi
koga je more već davno osvojilo.

A po danu lutam, bježim i čamim,
I strahujem, a ne znam razlog tom.
Kò da me nebo, gromom samim,
Zbog tebe lupilo po srcu mom.

I nema više maske da me skrrije.
Nema tog kostima da ga obučem,
da se vidi da još bitke bijem
a ne da sam već odavno potučen
zbog tebe...

POETSKI KUTAK

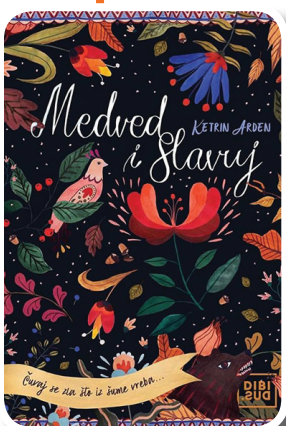
Zbog tebe svijet moj u vrtlogu stoji,
o zar ti misliš da je meni lako.
Dok trepere i mru svi životi moji
ja pišem o tebi i govorim kako

zbog tebe kiše ne prestaju liti,
zbog tebe sunce bježi od svega,
jer ono prosto i nema razlog biti
kad sjajnija si ti od njega.

Zbog tebe đavoli jos krađu živote,
I vode se ratovi i ruše puti.
Zbog tebe i tvoje božanske ljepote
Afrodita se jadna postidi i čuti.

Al' i ja cu da ćutim, od sad pa
dov'jek
jer samo tada krv mojih vena
podsjeti mene da samo sam čovjek
i da si ti ipak samo žena.

Miloš Jocović III-3

POZNATI

Ono što o njima možda nijeste znali

Nikola Tesla prije nego što bi zalogaj primakao ustima, morao je izračunati njegovu zapreminu, jer u suprotnom ne bi osjećao nikakvo zadovoljstvo u jelu. Zbog toga je najviše volio da jede sam.

Osjećao je veliku odbojnost prema ženskim mindušama, posebno biserima, pa je čak izbjegavao bilo kakvu komunikaciju sa damama koje su ih nosile. Na jednoj večeri prijatelji su ga upoznali sa lijepom gospođicom, članicom visokog društva. On je jedva uspio da uspostavi komunikaciju sa njom i uporno je izbjegavao da je pogleda zbog bisera koje je imala na sebi.

Tvrdio je da može čuti grmljavinu na udaljenosti od 880 kilometara.

Mogao je čuti kuckanje ručnog sata koji se nalazio tri sobe dalje od njegove.

Lagano slijetanje muve na sto u njegovoj glavi izazivalo je pravu tutnjavu.

Izuzetno je volio golubove i bio je očaran njima. Svakog dana je dolazio u park da ih nahrani, a ranjene i bolesne je odnosio u svoj apartman. Jedna golubica je zauzela posebno mjesto u njegovom srcu, volio je kao nijedno drugo biće, brinuo se o njoj i isticao da dok god je ima, postoji svrha u njegovom životu.

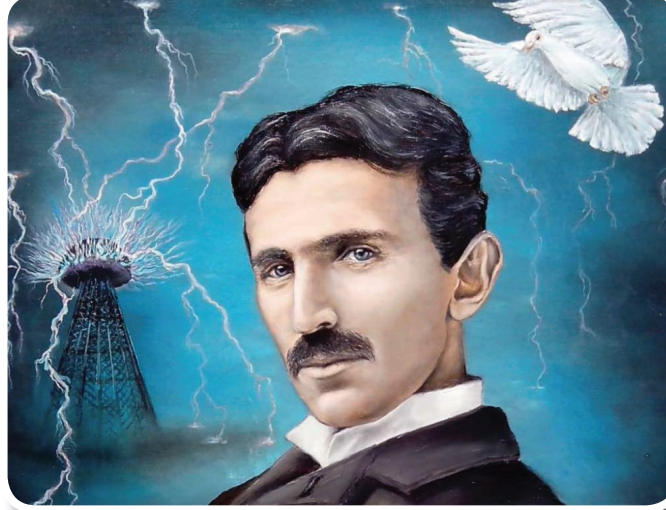
Tesla je volio prirodu i bio je veliki zaštitnik životne sredine. On je brinuo o tome kako su ljudi rasipali resurse naše planete, što je jedan od glavnih razloga zbog kojih je izmislio napajanje električnom energijom, da spasi prekomjernu upotrebu prirodnih bogatstava.

Imao je fotografsko pamćenje, pa je zbog toga sa lakoćom mogao pamtit i sadržaj knjiga, eksperimente, slike, vizije i činjenice koje su mu pomogle u radu.

Pored struje, Teslin najveći izum je rotacija magnetnog polja.

Tesla ima preko 700 pronalazaka, poput bežične veze i komunikacije, turbinskih motora, helikoptera...

Bio je strastveni numerolog i opsjednut brojem 3. Morao je tri puta obići oko zgrade prije nego što bi ušao u nju.

Pripremila: Ivona Martinović I-6

MANJE POZNATA ISTORIJA

Luj XIV, poznat kao Kralj Sunce (1683-1715), koga poznati portreti prikazuju kao živahnog malog čovjeka, bio je i te kako debeo. On i svi francuski kraljevi poslije njega, bili su nezasićeni izjelice, prepoznatljivi po geganju svojstvenom ljudima koji prekomjerno jedu i neuljudnom ponašanju za trpezarijskim stolom. Samoljubivo lice apsolutiste, kome se pripisuje izreka „ Država – to sam ja! „ , volio je i vodio raskošan život. Čak i kad se približio osamdesetoj godini njegova halapljivost zapanjivala je posmatrača i plašila njegove ljekare, pa su počele da kruže priče da se u tijelu Njegovog visočanstva nastanila džinovska nezasićena pantljičara. Pred kraj života kralj je imao teškoća i sa unošenjem hrane u usta, jer su mu ljekari , vadeći nekoliko kvarnih zuba slomili gornju vilicu i teško povrijedili nepce

Ailurofobija je strah od mačaka. Od ovog psihičkog poremećaja su patili Gaj Julije Cezar, Henri II, Čarls IX, kao i Napoleon Bonaparta.

Prije četiri hiljade godina , u starom Egiptu, mačka je smatrana svetom životinjom. Smrtna kazna je slijedila svakome ko bi ubio mačku. Članovi porodice u kojoj je mačka uginula sjekli bi svoje obrve u znak žalosti.

Nevjerovatna činjenica je da je u gradu Beni Hasanu pronađeno 300 mumificiranih mačaka. Njihovi ostaci su bili prodati za 8.43 dolara po toni, i brodom prenešeni u Englesku, gdje su korišteni kao đubrivo.

Rimski državnik Gaj Julije Cezar (100-44 g. pne) nakon uspješnih osvajanja na zapadu i u Maloj Aziji, uputio se prema Africi. Kad je sa lađe silazio na afričko tlo, spotakne se i padne u pijesak. Pošto bi njegova vojska taj pad mogla da protumači kao loš znak, bistri vojskovođa brzo uzviknu : Imam te, već te držim u svojim rukama, Afriko!

Manje je poznato da je Isak Njutn pored svog životnog djela „ Zakon gravitacije“ izumio i pokretna vratanca za mačke, kako bi olakšao život svojim brojnim mačkama.

Zapitali jednom Sokrata šta misli o ljekarima. Veliki filozof odgovori : Ljekari imaju izuzetnu sreću- sunce obasjava njihove uspjehe, a zemlja pokriva njihove greške!

Da li ste znali da je Adolf Hitler bio nominovan za Nobelovu nagradu za mir, 1933 godine?

Izbor napravila: prof. Marija Vujošević

MEIN LIEBLINGSBUCH

Das Buch ist seit Jahren der beste Freund der Menschen. In meiner Freizeit hat mir lieber Spaß eigene schöne Buch.

Als kleines Mädchen liebte ich immer Geschichten vor dem Zubettgehen. Ich würde liegen, meine Mutter saß neben mir und begann mit Geschichten und Märchen über schöne Prinzessinnen und Prinzen. Als ich ältere wurde, wuchs meine Liebe zu den Büchern. Ich war immer eine Mitgliedlerin der Bibliothek und ich war regelmäßig Gast.

Mein Lieblingsbuch ist „Drei Meter über dem Himmel“ des italienischen Schriftstellers Federico Moco. Das Buch beschreibt die große Liebe zwischen Step, dem Bösewicht, und die gute und feine Schülerin, Babi, die sich verändert und in den Augen ihrer Eltern unkenntlich wird. Das ist ein interessanter Roman.

Es gibt viele Bücher, die ich gern lesen mag, aber lasst nicht auf mich jede eine tiefe Spur hinter.

IVANA ŽIVKOIĆ III-2

LA CUCINA ITALIANA

L'ARTE DI VIVERE

Probale, pravile, pa preporučile: Anđela i Ksenija III-8

Un viaggio alla scoperta della gastronomia italiana e della ricchezza e della varietà delle sue ricette, che risvegliano ricordi, ci offre dei sapori, dei profumi e delle dolcezze. La cucina italiana è un'arte dai mille colori e dai mille odori. Antipasti delicati, paste fatte a casa di tutte le forme possibili e immaginabili, sughi squisiti, pesci e frutti di mare, insalate, frutta e verdura appena colte, carne, vino, caffè, torte meravigliose, dolci gustosi e naturalmente, la pizza.

In Italia, infatti, gastronomia significa puro piacere ed è così che si celebra: una festa quotidiana dei sensi, con la famiglia, gli amici, a casa o in un buon ristorante.

La varietà regionale, la ricca storia, la gente meravigliosa, la tradizione e la lingua musicale hanno creato i libri di cucina. Le ricette più famose sono state scritte dalle mamme e dalle nonne e così la cucina di "Belpaese" è diventata la cucina più apprezzata al mondo.

PASTA AL POMODORO COTTO

- (per 4 persone)
- 7 cucchiaini di olio d'oliva
- 1 cipolla tritata
- 750 g di pomodori pelati
- basilico tritato
- sale e pepe nero
- 400 g di spaghetti

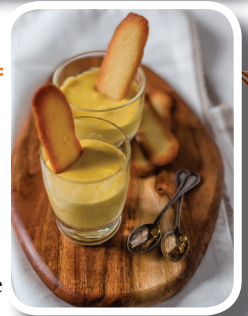
parmigiano o pecorino grattugiato
Scaldate l'olio in una padella pesante e risolatatevi la cipolla a fiamma dolce finché non diventa trasparente. Aggiungete i pomodori tagliati a pezzetti e il basilico. Aggiustate di sale e pepe. Fate cuocere a fuoco basso per 30 minuti. Cuocete gli spaghetti al dente in abbondante acqua salata e scolateli. Conditeli con il sugo e cospargeteli di formaggio grattugiato.

GELATO AL CAFFÈ

- (per 6 persone)
  - 12 tuorli
  - 200 g di zucchero
  - 125 ml di espresso
- Mescolate bene con una frusta tutti gli ingredienti e metteteli al fresco per 30 minuti. Poi versateli nella gelatiera seguendo le istruzioni. Oppure, dopo aver fatto raffreddare il composto per 30 minuti, mettetelo in freezer per 2 ore, tirandolo fuori ogni 10-15 minuti e mescolandolo bene con la frusta.

ZABAIONE

- 12 tuorli
  - 100 g di zucchero
  - 1 presa di cannella
  - 400 ml di Marsala
  - 1 bicchierino di Rum
- Montate in una casseruola i tuorli con lo zucchero usando una frusta in modo da ottenere una spuma bianca. Sciogliete la cannella nel Marsala e unitevi anche il Rum. Versate il liquore a filo nella crema, continuando a mescolare. Ponete la casseruola a bagnomaria e montate la crema a calore moderato. Quando sarà omogenea e schiumosa toglietela dal fuoco e servitela subito in coppette. Lo zabaione è buono anche freddo.

Šverc – komerc iliti igra mačke i miša

Nema onoga ko u školi ili na fakultetu nije prepisivao ili bar pokušao da prepíše. Kontrolni i pismeni radovi uvijek predstavljaju nove izazove za „nezakonite radnje“. To je posebna igra „mačke i miša“. „Tradicija“ nalaže da se snalazimo, a na profesoru je da nas „lovi“, a ponekad i „ulovi“.

Šverc je neodvojivi dio đачkog života. Ako bar jednom nijesi pokušao, imaš osjećaj da nešto nedostaje, pa čak i kad se nešto dobro nauči, potreban je kao sigurnost.

Da li ste pokušali da švercujete? Sigurno jeste, ali ako postoji neko ko nije, evo ideja:

1. Obične puškice su najpopularnija metoda, na papirićima se napiše potrebni sadržaj najsitnijim mogućim slovima i „plastificira“ se širokim selotejpom kako se ne bi čulo šuškanje papira
2. Puškice za djevojke - varijanta sa suknjom je popularna kod djevojaka, obuče se šira i duža suknja i šverc se zalijepi za unutrašnji dio suknje.
3. Taktika skretanja pažnje profesora – „Profesore, šta Vam ovdje piše?“ Profesor priđe đaku da mu pojašni, a ostatak odjeljenja to koristi da prepíše bar nešto.
4. „Čitaj ispred sebe“ – kad treba da odgovaraš, drug ispred tebe ti postaje u stvari najbolji drug, jer ćeš na njegovim leđima zalijepiti papir sa lekcijom i lagano čitati.
5. Telefon nam je najbolji saradnik za šverc u 21.vijeku, jer nova vremena donose i nove metode.

UPUTSTVO ZA UPOTREBU:

- Ne vrpeljiti se
- Ne žuriti sa prepisivanjem
- Biti opušten, zaboraviti na strah
- Motriti da profesor ne gleda u tebe
- Ako profesor dođe do tebe, praviti se da razmišljaš ili nešto pišeš

Postoji još mnogo načina (fora) za švercovanje, ali nećemo vam odati sve naše tajne. Nije ni nama lako, uvijek moramo iznova tražiti načine, a i za to je potrebna inteligencija.

**Džaba nam sve fore i forice
kad Ševa ne da dvojk
bez zagrijane stolice!**

P.S. Drage kolege profesori, evo vam male pomoći. Ostalo je na vama.
(D.Š.)

Andela Božović i Milena Vujadinović III-2

VAŽNA SPOREDNA STVAR – SPORT

NAŠE SPORTSKE NADE

NADA ĆOROVIĆ – NAJBOLJA MLADA RUKOMETAŠICA CRNE GORE

Učenica Gimnazije „Stojan Cerović“ Nada Ćorović, talentovana rukometašica RK „Levalea 2010“ sa 17 godina postala je najbolja mlada rukometašica Crne Gore. Nada je izdvojila vrijeme da u razgovoru za naš časopis odgovori na nekoliko pitanja koja se tiču dosadašnje karijere, planova, reprezentacije...

Rukometom se bavi od svoje 8. godine, a članica je RK „Levalea 2010“ od njenog osnivanja.

„Članica sam RK „Levalea 2010“ od samog osnivanja kluba. Rukomet sam kao sport zavoljela preko mojih sestara, od kojih su mi danas dvije saigračice.“

Mladom ali i vrlo talentovanoj Nadi razumijevanje porodice kao i profesora mnogo su olakšali da savlada sve teškoće. „Zahvaljujući ogromnom razumijevanju odjeljenjskog starješine i porodice nije mi previše teško da uskladim rukomet i školu. Zahvalna sam mojoj porodici što su uvijek bili tu za mene i pomogli mi da prevaziđem prepreke na koje svaki sportista nailazi u toku svoje karijere.“

Nada je jedna od ključnih igračica nikšićkog kluba i igra na poziciji srednjeg beka. Ona je takođe neizostavan član kadetske i juniorske reprezentacije.

„Braniti boje nacionalnog tima jeste svakako, za bilo kog sportistu, jedna od kruna za uporno i iscrpno treniranje.“ – istakla je .

Ona je sa svojom starijom sestrom učestvovala na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Mađarskoj. Na tom su prvenstvu učestvovali igrači po 2 godine starije od naše sagovornice. Istakla je kako će joj to prvenstvo ostati u sjećanju kao jedno lijepo i poučno iskustvo.

Ovog ljeta je učestvovala i na Svjetskom prvenstvu u Poljskoj za djevojke do 18. godina. Za Nadu je ovo ljeto bilo bez odmora i predaha, ali, naglašava, samo tako se može i uspjeti.

O utisku prilikom primanja nagrade za najbolju mladu rukometašicu 2017/ 2018. kaže:

„Stajati rame uz rame sa najboljim sportistima Crne Gore je neopisiv osjećaj. Pehar koji sam tog dana primila bio je nagrada za sav proliveni znoj, trud, kao i za sva odricanja i žrtvovanja. On neće biti moj vrh ili mjesto gdje ću se zaustaviti, već će on predstavljati moje gorivo za naredne bitke.“

Kao glavni cilj u narednom periodu navodi upis na fakultet, a voljela bi i da jednog dana zaigra za seniorsku reprezentaciju.

Ova mlada Nikšićanka osvojila je brojne klupske i individualne nagrade na mnogim međunarodnim takmičenjima. Ona se takođe istakla kao najbolja rukometašica Nikšića za 2018. godinu. Mi joj želimo mnogo sreće i uspjeha u budućoj karijeri.

Pripremila: Lucija Đukić III-1

Manje poznati sportovi

KO ZNA – MOŽDA POSTANU OLIMPIJSKI!

Sepak takraw (malajski: Sepak raga, tajlandski: Takro) je sport u kojem se takmiče dvije ekipe od po 3 člana koje su razdvojene mrežom. Najlakše se može objasniti kao odbojka sa začoljicm-upotreba ruku nije dozvoljena. Bod se osvaja tako što lopta dodirne tlo na protivničkoj polovini ili tako što se protivnička ekipa natjera da loptu izbaci izvan granica igrališta.

Sepak takraw je nastao kao kompromisno ime od strane Malezije i Tajlanda, dvije najjače nacije ovog sporta: malajske riječi sepak – udariti, i tajlandske riječi takraw – tkana loptica.

Još jedna zanimljiva stvar kod ovog sporta jeste da su, za razliku od ostalih sportova, dimenzije lopte veće za žene nego za muškarce.

KAO ČLAN NOVINARSKJE SEKCIJE LUCIJA ĐUKIĆ NESEBIČNO JE SKRENULA PAŽNJU NA DRUGARICU IZ KLUBA, ALI JE PRITOM ZABORAVILA DA ZNAMO DA JE I ONA JEDNA OD VEOMA TALENTOVANIH I PERSPEKTIVNIH MLADIH RUKOMETAŠICA. PA ZBOG TOGA...

CILJ – NACIONALNI TIM

Lucija Đukić učenica je trećeg razreda i već sedam godina uspješno se bavi rukometom. Trenira u rukometnom klubu „Levalea 2010“ . Otkrila nam je zašto je pored svih sportova, izabrala da se bavi baš rukometom:

„Rukomet čini ljude boljima, podstiče timski rad, uči kako da poštuješ sebe i druge, da živiš zdravo i daš sve od sebe u svakom trenutku“.

Kako kaže, još odmalena, želja joj je da zaigra za nacionalni tim. Prošlog ljeta ta želja joj se i ostvarila. Napornim radom i trudom, Lucija je postala jedna od ključnih igračica ženske juniorske reprezentacije Crne Gore, na Svjetskom prvenstvu u Poljskoj.

„Učešće na svjetskom prvenstvu bilo je nezaboravno iskustvo, velika čast, ali i nagrada koja je pokazala da su se sva moja odricanja isplatila“, kaže Lucija.

Igra na poziciji lijevog krila, pa ne čudi što joj je idol jedna od naših najboljih igračica.

„Moj rukometni uzor je Jovanka Radičević. Ono što mi se najviše dopada kod nje su poštovanost i način na koji bodri svoje saigračice kako u klubu, tako i u reprezentaciji“, ističe mlada rukometašica.

Kako u životu tako i u sportu najveću podršku joj pružaju porodica i prijatelji, bez kojih, kaže, ne bi uspjela da se izbori sa svim poteškoćama koje joj rukomet donosi.

Pripremila: Milena Šutović III-1

Podvodni ragbi je igra koja uključuje dvije ekipe koje se trude da steknu kontrolu nad loptom ispunjenom slanom vodom i ubace je u metalnu kantu na dnu bazena koja služi kao gol. Ovaj sport, osim imena, ima malo toga zajedničkog sa ragbijem. Zbog obruča koji služe kao golovi bolja je poredba sa košarkom, ali bez tapkanja lopte i pod vodom. Priznat je od strane Svjetske federacije za podvodne aktivnosti (CMAS) 1978. godine, a svjetsko prvenstvo je prvi put odigrano 1980. godine.

Igra se pod vodom u bazenu dubine od 3,5 do 5m sa dva golana dnu bazena. Dva tima (plavi i bijeli), svaki sa po maksimalno šest igrača pokušavaju postići poen slanjem lopte u gol protivnika. To je brza i iscrpljujuća igra; zato se izvode leteće izmene, bez pauze.

Lopta može biti bačena u bilo kom smeru, ali ne smije da napusti vodu. Lopta „leti“ oko 2-3m prije nego što je zaustavi sama voda. To znači da su dobra taktika i dobro pozicioniranje ključni elementi igre. Igrači mogu koristiti različite sposobnosti: snagu, brzinu, pokretljivost ili jednostavno nisku potrošnju kiseonika i sve te sposobnosti su podjednako važne.

Podvodni ragbi ne igra mnogo ljudi na svijetu, tako da se često igra u mešovitim muško-ženskim ekipama.

PRIPREMILE: MILICA SIMOVIĆ I MILENA ŽUGIĆ II-8

E, sad opušteno!

ZAŠTO JE PILE PREŠLO ULICU?

Profesor sociologije: Živimo u 21. vijeku. Moramo obezbijediti potpunu slobodu pilićima da prelaze ulice kad hoće i koliko hoće.

Profesor likovnog: Pile je u punom umjetničkom nadahnuću!

Profesor istorije: Zato što je njegov prelazak bio između 2 i 3.

Profesor crnogorskog: Denotativno posmatrano, pile je prešlo ulicu. Ako, pak, hoćemo da tumačimo konotativno, moramo da se zapitamo šta simbolizuju pile i ulica, šta je pisac ovom rečenicom htio da sugeriše.

Profesor fizike: Zato što je brzina pileta bila 0,5m/s, ako pretpostavimo da je put širok 5m, znači da je vrijeme potrebno za prelazak iznosilo 10s. Za domaći izračunati rad, utrošenu energiju i snagu koja je piletu bila potrebna.

Profesor geografije: Zakasnilo je. Neka pređe neki drugi put.

Profesor fizičkog: Da bi nabilo kondiciju.

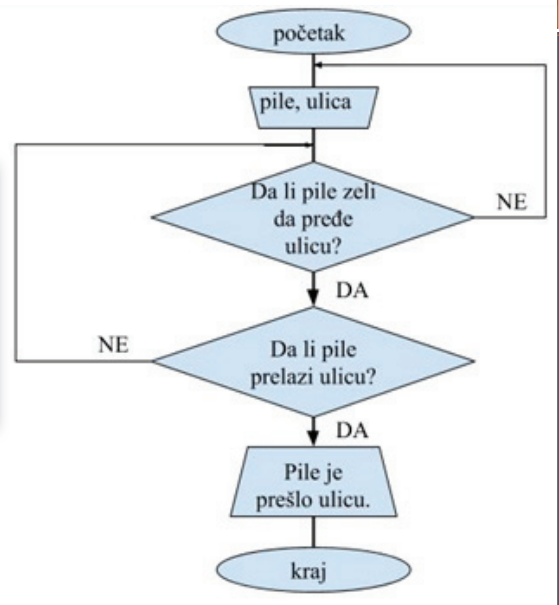
Profesor latinskog: „VENI,VIDI, TRANSII!”

Profesor ruskog: Možda je najbolje da citiramo Tolstoja „Svi srećni pilići žive u kokošinju, svi nesrećni pilići prelaze ulicu.

Profesor engleskog: Who cares?

Profesor matematike: Ako je $\pi=3,14$, ugao prelaska ulice 60° , dužina ulice 5m, sinusnom teoremom izračunati veličinu koraka pileta.

Profesor informatike: Piletov prelazak možemo objasniti algoritmom:

Profesor biologije: Pilad, nakon dugog vremenskog perioda, u svom genetičkom razvoju konačno su dostigla stepen adaptacije na prelazak ulice.

Profesor filozofije: Da li je ulicu prešlo pile ili jaje? Da li pile uopšte postoji? Ako pile nastavi da prelazi ulicu, da li će ulica preći preko njega?

Profesor psihologije: Razlog zašto je pile prešlo ulicu, prema Frojdu, moramo potražiti u najranijem djetinjstvu. Da li je pile, dok je još bilo sasvim malo, gledalo svoje roditelje kako prelaze ulicu ili je razlog tome vječni sukob života i smrti?

Školska psihološkinja: Obavezno moramo kontaktirati pijevca i kokošku.

Pedagogica: Uključićemo ga u vannastavne aktivnosti.

Goša: ...

Higijeničarka: Zato što je pod bio suv!

Učenik 1: Nijesam to spremio za danas.

Peđa: Mora da mu se brava pokvarila, pa traži majstora!

Učenik 2: Je li to bilo za domaći?

Bilja iz bifea: ŠTA JE PILE RADILO NA ULICI!?

Učenik 3: Je li t je o pitanje za pet?

Učenik 4: Hoće li to biti na testu?

Osmislili i realizovali:
Mihailo Jocović III-2 I
brat mu Marko I-6

ŠTA SE ČUJE KAD SE NE ČUJE ?

Ponekad je onima koji (ama baš!) ne uče i „pomoć prijatelja“ uzaludna. Evo nekih odgovora koji su se mogli čuti (pročitati) kad je neko tvrd na ušima:

Djela:

Milijada; Lijada (Ilijada)

Albertos (Albatros)

Gospoda Klempajevi ; Gospodar Krleža (Gospoda Glembajevi -

Miroslav Krleža)

Cigani Glembajevi (i Cigani i Glembajevi)

LIKOVİ:

LUJKA VANJA (UJKA VANJA)

LJUBICA RADULOVIĆ (LJUBICA RADUNOVA)

VUKMAN DUŠIĆ (VUK MANDUŠIĆ)

ĐORGAN; ĐUKAN; ĆORSKA (ĆORKAN)

Pisci:

Susrdija (Zuvrdija Hodžić, pisac)

Zara Potler (Šarl Bodler)

Onore de Baltazar (Onore de Balzak)

Albergam; Abrakam Kamin (Alber Kami)

Sofkole, Sofoklet; Sofole (Sofokle)

Palaton (Platon)

EPOHE:

URBANIZAM I RENESANSA (HUMANIZAM I RENESANSA)

ANALITIČKA KNJIŽEVNOST (ANTIČKA KNJIŽEVNOST)

OBLICI IZRAŽAVANJA: MIOBRAG I DIJALOG (MONOLOG I DIJALOG)

Twit „lapsus mozgus“ ili glupo, gluplje, najgluplje

KRISTINA AGILERA:

DZORDZ BUŠ:

CECA:

DARA BUBAMARA:

SAŠA KOVAČEVIĆ:

GOCA BOŽINOVSKA:

JELENA KARLEUŠA:

BAKI B3 ĐOGANI:

NOVINARAKA TV PINKA:

NOVINARKA TV AVALA:

NOVINAR RTS:

OD RODITELJA?“

„I GDJE SE SLJEDEĆE GODINE ODRŽAVA KANSKI FESTIVAL?“

„MISLIM DA JE RAT OPASNO MJESTO.“

„DA, JA IMAM OSJEĆAJ ZA FILING.“

„VRLO SAM SAMOKRITIČNA, NAROČITO PREMA SEBI.“

„DUGUJEM MNOGO SVOJIM RODITELJIMA, POSEBNO OCU I MAJCI.“

„TRENUTNO ČITAM JEDNOG STRANOG PISCA, MIR JAMA.“

„MISLIM, PRVO BI MORALA DA NAUČIŠ DA PIŠEŠ, BRATE, SVIH ŠEST PADEŽA.“

„OČI SU DUŠA OGLEDALA“

„HLADNO JE U CELOJ SRBIJI, A NAROČITO NAPOLJU.“

„A U SRBIJI SU SVE UČESTALIJE POJAVE KLIMATSKIH EKSTREMITETA.“

„VI IPAK IMATE NEKI GEN, JE L' TO NEKI PORODIČNI GEN ILI STE GA NASLEDILI

„NAJVIŠE SAM ZAVOLJEO ONAJ MUVI KATANIK, JER SE RADI O ISTINITOJ PRIČI KADA SU SE DVOJE ZAVOLJELI I SVE URADILI PO SVOME NA BRODU KOJI JE POTONUO, A KATANIK SE ZVAO 'TAJ BROD.'“ -

POK.EKREM JEVRIC

ODABRALE: ANĐELA PANTOVIĆ I ANASTASIJA LEOVAC III-3

Raskošni talenti

Gimnazijalci – slikari

Svečanost povodom obilježavanja Dana škole uveličana je izložbom likovnih radova naših učenika. I ovog puta gimnazijalci su pokazali svoj raskošan talenat! Kao u galeriji, ređali su se portreti, pejzaži, mrtve prirode, likovi iz stvarnosti i njihove mašte. Simboličnim jezikom likovne umjetnosti slike su govorile o doživljaju prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Afirmišući umjetnost, svi učenici zajedno i ponaosob, pokazali su originalnost i kreativnost. Suštinski, to je ono što pokreće stvarnu težnju za znanjem i učenjem. To je ono što pokazuje put kroz život.

Osvrt: prof. Marija Lazarević

